

בשל היותרך אללה

מסע אל הרקיע השביעי

מאת: עלי בן ג'אבר אלפיפי

תוכן העניינים

7	הקדשה
8	מבוא
10	הנצחי
10	הנצחי
10	בצל הנצח
11	גלים
12	מחשבות שווא
13	הכוכבים
13	ושוכח אותו
14	היצמד אליו
15	המצפן
16	רוקן את כל מה שיש בלבך מלבדו
17	צעדים
17	התעלות נצחית
18	אמת
19	השומר
19	השומר
20	הוי הלב, הירגע!
21	דרכי הפריצות
21	שוכחים את אללה
23	השומרים
24	בין שתי קשתות
24	צנצנת
26	עצום יותר
27	מגן עליך
28	ואדיות האריות
29	זה אני, המסכן
29	הוי הנער
31	החביב
31	החביב
31	חביבותו הנסתרת

32	רוחה הקלה של החביבות
34	הסודות והרזים
35	חלומות רחוקים
36	החביבות ברגע המכריע
38	המרפא
38	מעטה והלאה, אין מחלות
39	איך יודע
40	האור חזר
41	תחזור אליו
42	מועד מוקדם
43	הדגש את הנקודה
44	שביעות רצון
45	נהרות החטאים
46	המגן
46	המגן
46	הוא המגן שלך
48	תכנית שנתית
48	נשבר לו
49	משפט בערבית
49	הדמעות המחייכות
50	חמצן החיים
50	בלעדיו החיים גיהנום
51	דיינו באללה
52	סיבה משכנעת
53	היזהר
54	דברים שמאיימים עליך
55	הגומל
55	הגומל
55	כשהוא נותן לך, הוא מדהים אותך
56	שאלה בחשבון
57	שמותיהם מוזכרים בקוראן
58	משקלו של גרגיר חול
59	תן מכספך לאחרים. אללה יגמול לך

60	ותעשו חסדים.....
61	היה בשקט.....
62	לאן?.....
62	הצלה.....
64	האדיר.....
64	האדיר.....
64	לבך השבור. איך הוא נשבר?.....
65	ותאחה את שבריי.....
66	מתיר את הקשר בלשוני.....
66	אוהב אותך כשחיוך על פניך.....
67	העגלה.....
68	חדר המשרת.....
69	החלום והזיכרון.....
70	ספל קפה.....
70	היה סוגד.....
72	המדריך.....
72	המדריך.....
72	חום.....
73	זו אינה מקריות.....
73	לא ולא.....
74	צל של אור.....
75	מצפן אבוד.....
77	הביצה.....
77	דף נייר!.....
78	חבל ההצלה.....
79	הסלחן.....
79	הסלחן.....
79	הכלא.....
80	האם אתה יודע.....
80	בגידותיי?.....
81	האם שכחת?.....
82	גמול טוב.....
83	אל תתייאשו.....

84	הרצון העצום
84	הדבר היפה ביותר
85	אל תתפלא
86	לעולם לא
87	הקרוב
87	הקרוב
87	הוי אללה
88	למענך
88	קול זחילתה של הנמלה
90	תחייך
91	יתברך שמך!
92	הגעת אליו
93	אם שואלים אותך
93	אללה
94	אחרית דבר

הקדשה

מוקדש לזאת אשר אמרה לי באחד הלילות, בעודי בן שבע, "האם התפללת כבר את תפילת ערבית?".

אמרתי לה "כן!", אך היה זה שקר.

היא נעצה בי מבט חשדני ואמרה: "אמור מה שתרצה, אך הוא ראה אותך".

פחדתי מאוד למשמע המילים "הוא ראה אותך".

לאחר מכן. נאלצתי לקום ולהתפלל... למרות דברי השקר.

מוקדש...לאמי היקרה.

השבח לאללה, והתפילה והשלום על שליח אללה, הנביא מוחמד עליו הברכה והשלום, ועל חבריו ובני משפחתו.

מילים אלו, הם מילים הנוגעות לשמותיו של אללה.

כתבתי אותם בחולשתי אל מול רב הכוח המוחלט והאבסולוטי, ובחוסר האונים שלי אל מול יכולתו של הכל יכול, ובבורות שלי אל מול ידיעותיו של זה אשר יודע הכל, יתברך ויתעלה וישתבח שמו.

שקדתי על כך שכל אדם יוכל להבין את משמעות המילים, וגם החולה השוכב במיטתו יוכל לקרוא אותן, וגם העצוב בין דמעותיו, והעני במצוקותיו.

בטוח אני שזה הוא סוד האושר בעולם הבא: הקשר ההדוק בין הלב לאללה, והכרת הלב בקיומו של אללה, וההבנה שאללה הוא המשגיח על הכל, וההתוודעות לאהבתו של אללה, והיראה מאללה והפנייה המתמדת אליו.

בטוח אני שזה סוד האושר גם בעולמנו זה, ושיגיע סופם של האסונות והעצב אם ידע זאת עבדו של אללה, ויפנה בן האדם את דאגותיו למי שברא אותו, ויתפלל אליו.

שערי השמיים הם שערים עצומים של אמונה, דרכם עובר עבדו של אללה אל תוך עולם מיוחד של קדושה, תוך כדי שהנפש סוגדת לעוצמתו של ריבונו, והנשמה באה לקראתו בענווה ואהבה.

בספרי זה רציתי להעשיר את ידיעתכם על האל יתברך שמו, ולהזכיר לכם כמה שאנו חלשים אל מול כוחו העצום, וכמה אנו זקוקים לחסדיו הגדולים, ולהזכירכם שהוא השומע הכל והוא הרואה הכל, יתברך שמו הקדוש.

רציתי להקל באמצעות המילים הללו על הכתפיים התשושות, וללטף באמצעותן את הראשים הכואבים.

דרך האותיות רציתי לנגב את הדמעות, ולכבות את האש הצורבת את הנפשות.
מבלי שנדע את שמות אללה, נמשיך להיות כאבודים במדבר, וחיינו יחלפו בלהט
הלוהט והמלהט סביב דאגותינו הנפשיים.

אתה חופשי לבחור: תבחר בידע, באמונה, בתפילה, בסגידה, באושר ובשמחה,
או שתבחר את האובדן, הקרע הנפשי, רגשות העצב וקוצר הנשימה.

בספרי זה אין אני מתפאר בידע של ההווה ושל העבר, אני רק מבטא את חוסר
האונים, ואת הצורך העמוק לרחמיו של אללה.

אם בספר יש תועלת, אז מקווה אני שיקראו אותו כל האנשים.

אם אין בו תועלת, אז מבקש אני מאללה שיסלח לי.

אני פונה לאללה ומקווה שכוונתי טובות, ושזכה למחילה אם עשיתי טעות
בכתיבתי או אם חטאתי בכוונות לבי.

אללה יברך את אדוננו מוחמד, ואת חבריו ומשפחתו.

השבח לאללה, ריבון העולמים.

הנצחי

אין אחד בעולם אשר יכול לגרום לרעה בניגוד לרצונו של אללה.
וכל העולם יחדיו לא יכול למנוע רעה שאללה התיר.

הנצחי

אם החולשה בנתה סביבך חומות צרות אשר סוגרות עליך. אם הצרכים שלך מקשים עליך ואסונות באו לקראתך, ובנפשך התרבו הדאגות, ונשמתך זועקת ורוצה לברוח אל הלא נודע. באותו הרגע אתה זקוק לעזרתו של ריבונך.

אללה הוא "הנצחי", והוא זה שיעזור לך בכל מה שאתה זקוק לו בכדי שתהיה חזק בחיים הללו, ועל מנת שתוכל להתמודד עם המציאות בראש מורם, וכדי שתעבור את הצרות בשלום.

התחל עם נצחי תקופת חיים חדשה, והיה בטוח שהמחר יהיה טוב יותר בהרבה מההווה.

בצל הנצח

"הנצחי" הוא שם המלא בתהילה, בעל כוח עצום, אשר נעלה במשמעותו, ואשר מלא בהוד מיוחד.

נצחיותו של אללה היא תמצית הנאמנות בסגידה ובפולחן; זה שמרבה בנאמנותו בסגידה, מצליח להכניע את לבו לבורא עולם, ולא לאחר מלבדו.

הנה אנו עוברים אל עולם הנצח, על מנת שאולי נדע משהו על הנצחי.

הנצחי הוא זה אשר כל הברואים נצמדים אליו, זה אשר כולם פונים אליו.

הנצחי הוא זה שאנו נעזרים בו בעת צרה ובעת פחדים.

הדברים הוזכרו גם בסורות המפוארות של הקוראן, שהבולטת בהן היא סורה מספר 112, שם נאמר:

"אמור: הוא אללה, אחד! אללה הוא הנצחי!"
כאשר האדם זקוק לניצחון, הוא אומר "הוי אללה!".
כאשר הוא זקוק לעזרה הוא אומר "הוי אללה".
כאשר הוא זקוק לידיע, הוא אומר "הוי אללה!".
כאשר הוא זקוק לפרנסה הוא אומר "הוי אללה!".
כאשר הוא זקוק לאהבה הוא אומר "אוי אללה!"

גלים

הוא מקיף אותך בכל אשר תלך, על מנת שתקיף את עצמך בשמותיו הקדושים ובתכונותיו המבורכות, וזאת היא משמעות הנצחיות.

בכל רגע בחייך אתה זקוק לו, ואם לא תחזור אליו בשמחה, אתה עוד תחזור אליו בעצב.
כאשר זמן הקציר מאחר אצל החקלאי, והוא זקוק לפרי, והמים נהיו דלילים, הוא מביט אל השמיים ואומר: "הוי אללה!".

אם הספינה נתקעת במערבולת, והמוות התקרב אל הנוסעים, הם אומרים "הוי אללה!".
אם מכריז קברניט המטוס שהמונעים הפסיקו לנוע, הוא יעשה סיבוב בנמל התעופה. אז, נוסעי המטוס לא נזכרים בקברניט המטוס אלא נזכרים רק בבורא העולם, הוא המלך שאף אחד לא מולך עליו.

עיניך מביטות אל הא.ק.ג, מביט בקווים המפותלים. נשימתו של החולה נעתקת, ופעימות לבו יורדות. הקווים צונחים, ובאותו הרגע אתה שוכח את שמה של האחות. פני הרופא מתאדים מראשך, ואתה מתחנן: "אללה, עזור לו!".

אדם בשם חוסיין פנה אל שליח האל, מוחמד, עליו ברכת אללה והשלום.

שאל אותו הנביא, עליו ברכת אללה והשלום: "חוסיין, כמה אלים אתה עובד?", אמר חוסיין "שבעה: שישה עלי אדמות והשביעי בשמיים". שאל הנביא עליו ברכת אללה והשלום "ממי אתה ירא?", אמר חוסיין "מזה שנמצא בשמיים". שאל הנביא "את מי אתה מעדיף?", אמר חוסיין "את זה שנמצא בשמיים". אמר לו הנביא, עליו ברכת אללה והשלום: "עזוב את אלו הנמצאים עלי האדמות, ועבוד רק את זה אשר נמצא בשמיים". לאחר מכן, קיבל חוסיין את האסלאם¹

חוסיין השתכנע בכך שהנצחי הוא היחידי שיש לסגוד לו ברגע של תאוה וחולשה.

האמונה היא הדבר הפשוט ביותר בעולמנו, לא זקוקה לספרים ולא לפילוסופיה, לא להכפלה ולא לחלוקה, והיא היחידה שמנטרלת את כל מחשבות השווא.

המילה "אללה" לבדה ערבה להעלים את כל השקרים שבחיים.

במעמקי נפשו של האדם, ובכל תא בגופו, וסביב כל שריר בגופו, הוא מכיר את אללה ורוצה לסגוד לו.

גם הלא מאמין, כשהוא שומע את הקוראן, הוא מרכין את ראשו.

מסיפורי העבר המפורסמים, שמוחמד, שליח האל, קרא באוזני הלא מאמינים במסגד פסוקים מסורת "הכוכב" שבקוראן, וכשהוא סיים כולם סגדו. גם אלה שגירשו אותו והציקו לו וניסו לחסל אותו! כל תאי ושרירי גופם התפוצצו כנביעות של אמונה ואילצו אותם לסגוד.

¹ דוח עליו אלטרמיד'י במסורותיו (452 /12-3280)

הכוכבים

אללה ברא בנפשי המתפללים אליו את הצורך לאהוב אותו. יש מין אהבה מקודשת שמקומה בלבם של האנשים, הם שבעים ממנה רק בלהרכין ראש כלפיו, ולהלך סביב ביתו, ולעמוד בין ידיו, ולהתעורר משנתם רק למענו ולעשות את כל שביכולתם למענו.

החיים בכל תכולתם לוחשים לך: "זה אשר אתה מחפש אותו, נמצא מעל כס מלכותו, והוא שומע אותך!" "הרחמן על כס המלכות התייצב!".

יש מי שמאיץ באישה לעשות דברים מבישים, והיא מסרבת. אז הוא יאמר לה: "רק הכוכבים רואים אותנו", והיא עונה בגאווה: "והיכן מי שברא את הכוכבים? היכן אלוהינו?".

זה הוא לב שנתמך בידי אללה, לב שיודע שאללה יודע ושומע את כל מה שקורה מסביב

ושוכח אותו

אם חיפשת דבר מה ולא מצאת, תפנה לאללה. הוא זה שהעלים את הדבר שחיפשת בכדי שתבקש את עזרתו ותאמר: "אללה! החזר לי את האבדה!". ואם ירצה, הוא יחזיר לך. הוא רוצה שתשכח את צרכיך ותתמקד בו, רק שבמקום זה אתה נשאר ממוקד בצורך שלך ושוכח אותו!

אבן תימייה אמר: "אדם שנופלת עליו צרה, מבקש להשיג את מבוקשו ולהפחית מצרותיו. הוא נעזר בשאלות ובתחנונים, באמצעות תפילות, כי מטרתו היא להשיג קודם כל את מבוקשו; פרנסה, ניצחון ובריאות. תפילות ותחנונים פותחים את שערי האמונה באללה. הכרתו ואהבתו וההנאה מהזכרת שמו, זוהי הגדולה באהבת אללה, והיא יותר גדולה מהצורך שלך במה שחשוב לך בחיים הללו. זוהי משמעות רחמיו של האל, אשר מוביל אותך מהצרכים שלך בעולם אל הדרגות הכי גבוהות של הרוחניות".

היצמד אליו

דע לך, שאם הוא לא ירשה שהתרופה תמלא את תפקידה בגופך, מחלתך רק תחמיר. לכן, העזר בו כדי שירפא אותך.

דע לך, שאם הוא לא היה עוצר את המכוננית אשר דוהרת לעברך, היית כעת בין המתים. לכן העזר בו כדי שיגן עליך.

אם הוא לא היה מגן עליך מגלי הים האכזריים, היית הופך למזון לדגי האוקיינוס. אז העזר בו, כדי שיהיה איתך.

העזר בו ותגיע לרוגע, ונשימתך תהיה סדירה. ללא עזרתו, תמשיך לרוץ ונשימותיך ימשיכו להתגבר, וכך גם דאגותיך. תקשיב לאלה הנמצאים על הספינה בלב הים, ואשר רואים את המוות שבא לקראתם על גבי רוחות וסופות. אם תקשיב להם, תשמע אותם, בני כל הדתות, מכריזים פה אחד: "הוי אללה!".

"הוא המסיע אתכם ביבשה ובים. ולפעמים קורה כשאתם נמצאים בספינות השטות עם רוח טובה והייתם שמחים בה, והנה תבוא עליהן רוח סערה והגלים יעלו אליהן מכל עבר וחשבו כי הם הולכים לאיבוד, התפללו אל אללה במסירות אמתית: 'אם תציל אותנו מהצרה הזאת נהיה אסירי תודה לך על חסדך'".

הטמיע בתוכך צורך שתזכיר את שמו, יש מי שישמור על עולמך באומרך "הוי אללה". אם לא תאמר זאת בשעת השמחה, אתה בטח תגיד את המילים הללו בשעת העצב. אם לא תאמר את המילים בשעה שאתה חזק, אתה עוד תגיד אותם כאשר אתה חלש. אם מילותיך לא נאמרות בשלוות הנפש, צעקותיך ישמעו במצוקה.

המצפן

למה זקוקים אנו לאסון בכדי שנזכור את אללה? או לצרה כדי שנחזור אליו או שנשוב אל המסגד?

האם אנו לא צריכים לחזור אליו גם בלי שיפלו עלינו אסונות?

האם לא צריכים אנו להרכין את ראשנו בתודה על מה שנתן לנו? חיים, בריאות, אמונה ואושר, שמשכיחים מאתנו את כל הצרות, ולא יישאר דבר לעשות חוץ מלהזכיר את שמו של אללה.

תכוון את המצפן לכיוונו, צעד לקראתו. וגם כאשר אתה צועד על ברכיך, אתה תגיע, מפני שבסוף הדרך נמצא אללה.

אם רצית לעזור לפלוני בבוקר, הוא עשוי לסגור את הדלת בפניך בערב.

אם יתמוך בך נגד זייד, הוא לא בהכרח יתמוך בך נגד עמרו. אם ייתן לך את היום, את מחר הוא עשוי למנוע ממך.

אך לא כך אללה.

"הוא מהות החיים, אין אלוה מלבדו, לכן התפלל אליו".

אללה עוזר לך ביום ובלילה, עוזר לך להביס את כל אלה שעשקו אותך. דלתו תמיד פתוחה, ידו הארוכה זמינה בלילה וביום, והוא הנדיב שבנדיבים. אין ספק שאם תישען על אחר מלבדו אתה תיכשל, אין מנוס מכך!

אם תבקש את ישועתו של אחר מלבדו, אולי יענה לבקשותיך רק באיחור, או שיענה לחלק מבקשותיך, או שיענה לבקשותיך במלואן רק עם כפית של השפלה, או אולי לא ישפיל אותך אבל יכניע אותך.

רוקן את כל מה שיש בלבך מלבדו

בזמנו נכנסתי למשרדו של נשיא אחת האוניברסיטאות, הגשתי לו עבודה שכתבתי בנושא לימודי, הסברתי לו את הפרטים, והוא אמר לי: "אל תרבה בדבריך, אנשים לא רוצים לשמוע יותר מדי פרטים, רק שאללה יאהב זאת כשאתה בין ידי. אללה אוהב את עבדו שמרבה בתפילה, אז אל תפנה לאחר מלבדו!".

אמר הנביא, עליו ברכת אללה והשלום, לאבן עבאס: "אם אתה שואל, שאל רק את אללה". משמעות הדבר, שאם יש לך צורך בשאלה תפנה אותה רק לאללה.

מצא חן בעייני הנאמר על ידי האימאם אבו חמד אלע'זאלי שאומר במילותיו: "רוקן את ליבך מכל השמות ותקרא לאללה בכל שם שתראה, והוא יענה לך".

זוהי המשמעות של "הנצחי", שאללה יהיה בלבך ותאמר כל דבר שירצה את אללה ואללה יהיה לעזרתך.

אללה ברא את המחלה כדי שתבוא אליו בענווה, ואת העוני כדי שתסגוד לו. החולשה היא סוג של חכמה שאומרת לך שאת כוחך תיקח מבעל הכוח.

החיים צועקים בפניך: יש לך אלוה, העזר בו!

ועל פי אבן עבאס שהוזכר קודם, אמר הנבחר, עליו ברכת אללה והשלום: "תזכור את אללה, והוא יזכור אותך. בוא לקראת אללה, והוא יבוא לקראתך".

זכור שהוא מולך! שמור אותו בנפשך, בחושיך ובמחשבותיך, הוא יהיה לצדך וישמור עליך. הנצחי הוא ליבם של הברואים.

צעדים

הסתכל לכל כיוון שתרצה, כל זמן שיהיו בלבך זוג עיניים שמביטות רק בגדולתו!
דבר איך שבא לך, כל עת שיישאר בקרבך לשון שמבטאת רק את זכרו!
הקשב לכולם, כל עוד שלבך יקשיב רק למילותיו!
לך לאן שאתה חפץ, אך בלבך קח צעדים לעבר כס המלכות!
העזר בו בלבך, בנשמה, במחשבה, בגוף, בחלומות ובדמיונות.
אם אתה אוחז עט בידך, שאל את עצמך, "האם אללה יהיה מרוצה ממה שאני כותב על נייר זה?"
ואם תרצה לומר מילה כלשהי, שאל את עצמך, "האם אומר אני מילים שהוא יהיה מרוצה מהן?"
ואם היית במצב כלשהו, שאל את עצמך: "האם הוא מרוצה במה שאני מבטא או שלא?"
העזר בו בכל עת, בטא את שמו כשאתה מתעורר משנתך.

התעלות נצחית

אם הרגלת את נשמתך להיעזר בו, היא במשך הזמן תתבייש להרבות בדרישות בנוגע לעולמנו זה, שהרי לא לכך ברא אותך אללה.

אמר הח'ליפה לאבן עומר בעודו צועד סביב הכעבה, "תבקש ממני יא אבן עומר". הוא הביט בו בהתעלות נצחית ואמר: "בקשה בעניין העולם הזה או העולם הבא?", אז הוא הוא ענה לו "ענייני העולם הבא שייכים לאללה, אז מענייני העולם הזה "

אבן עומר ענה: "לא בקשתי את העולם הזה מזה אשר שולט בו, אז כיצד אבקש מזה אשר לא שולט בו?"

ההיצמדות לאללה הופכת אותך לרב עוצמה. אלה שנצמדים לאללה, אינם נקשרים לעולמנו זה.

פלוני אמר לאבן תימייה: "שמענו שאתה חפץ ברכוש שלנו". אבן תימייה הרים את ראשו ואמר: "עבורי, כל רכושך לא שווה גרוש. גבר שבילילה מופנים פניו לאללה לא יושפל לדברים חסרי ערך בשעות היום".

אמת

הרגע בו אתה נשען על הנצחי בעניין הצרכים שלך, הוא אותו הרגע שבו תזכה במה שרצית. התאוה שלך לא תתממש, אלא בעזרת אללה.

כל צרכי בני האדם נמצאים בחצרו של אללה.

לא יקרה כלום בלי רצונו של אללה, הוא היחידי שבלעדיו אין ערך לחיים.

תזוזה של תא מיקרוסקופי, אידוי של טיפת מים, נשירה של עלה מעץ 1818: כל זה לא יקרה אלא בכוחו וביכולתו ובהסכמתו של אללה.

אין אחד בעולם שיכול לגרום לדבר מה רע מבלי שאללה מאשר זאת, ואף אחד בעולם לא יכול למנוע דבר מה רע שהטיל עליך אללה!

לכן, דאג שפניך יהיו מופנים אליו, ושגברך ישען עליו, והנח לאללה שיעשה כרצונו. הוא הנצחי, אשר לא ילד ולא נולד, ואין כמוהו אף אחד.

אללה, עשה שלבנו יהיה קרוב אליך, ועשה כך שלא נבקש עזרה מאף אחד חוץ ממך, ושלא נבקש מאף אחד מלבדך שיושיע אותנו.

השומר

אנו זוכרים את התועלת במניעת ההתחלקות,
והתועלת של הגבלת המהירות,
והתועלת שבכרית האוויר,
והתועלת בחגורות הבטיחות,
אך אנו שוכחים מאלוהינו.

השומר

אם תרגיש שחייך נמצאים בסכנה, או שהמחלה תוקפת את גופך, או שבנך נמצא רחוק ממך וחושש אתה שהוא יעלם או שיתחבר לאנשים רעים, או שהכסף שחסכת כל ימי חייך סופו לאובדן, דע לך שאתה צריך לדעת שאחד מהשמות הרבים של אללה הוא השומר. אתה חייב לחדש את אמונתך בשם הגדול הזה, להרהר על השם הזה לחוש כמיהה אליו. הוא לבדו שומר על חייך ועל בריאותך ועל ילדיך, והוא זה ששומר על כספך ושומר על כל דבר בעולם הזה שנמצא ברשותך!

הוי הלב, הירגע!

אמר השייח' א-סעדי: "השומר הוא זה ששומר על מה שהוא ברא, הוא שומר שהם לא יפלו על החטאים ואל הגורל הרע, הוא זה שמברך אותם בתנועה וברוגע".

הוא שומר על האנשים שהוא ברא, לכן הם כל הזמן אומרים: "אללה! תגן עליי ועל כל שמגיע אליי מצדי הימני והשמאלי ומעליי, ותשמור שאלו שמתחתי לא יחסלו אותי". מבקש אתה שאללה ישמור עליך מששת הכיוונים? תבקש ממנו לשמור עליך מכל הכיוונים, מפני שאף אחד לא יכול לעשות זאת מלבדו.

הוא שומר על הראיה והשמיעה שלך, לכן אנו מתפללים בבוקר ובערב: "אללה, תשמור על יכולתי לשמוע ועל יכולתי לראות".

אתה תאבד את המכשיר שבאמצעותו תוכל להבין את מה שקורה בעולם אם תאבד את יכולת השמיעה והראייה, תאלץ לחיות במקום רחוק ושחור, ותרגיש שהחיים חונקים אותך!

השומר הוא זה ששומר על יכולתך לשמוע. כשאתה שומע דברי חטא, אם הוא היה רוצה הוא היא מכבה את יכולת השמיעה שלך.

הוא שומר על ראייתך כשאתה מסתכל על דברים אסורים, מפני שאם הוא היה רוצה, הוא היה לוקח את יכולת הראייה שלך בזה הרגע.

הוא שומר על אמונתך, לכן אתה פונה אליו כשאתה סוגד לו באומרך: "תשמור את האמונה שלי בדת שלך".

דרכי הפריצות

אם לבך לא יהיה מלא באמונה, אתה תהיה חשוף לפריצות.

מדענים שבילו את כל חייהם בקריאה ובכתיבה דברים שלא מבוססים על ערכים של אללה, סיימו בכך שהם כפרו באללה, בעוד שאחרים רצו להמציא דתות חדשות, ואתה, האדם הפשוט, עדיין סוגד לאללה? אז הי שאללה שומר על דרכך ודתך!

מדען ששמו עבד אללה אלקסימי חיבר ספר בו הוא מגן על תורתו של אללה, שמו של הספר "המאבק בין האסלאם לבין עבודת האלילים". נאמר עליו- בהגזמה- שהוא שילם באמצעותו את מוהר גן עדן, וכולם שיבחו אותו במסגדי מכה. רק שלמרבה הצער, לאחר כמה שנים, הפריצות חדרה אל לבו, והוא נכנס למעגל של חשדנות. מבעד לכל החשדות ותהיות, הוא אחז בעטו וחיבר ספר שבו הוא מתקיף את האסלאם. שם הספר "הדת של אללה היא דת של איסורים ואזיקים", ישמרנו האל!

אללה השומר הוא זה ששומר על הדת שלך, לא הידע שיש לך בראש. אל תתגאה במה שאתה יודע, מפני שאתה יודע את מה שכתוב בקוראן, או שאתה למדת משהו מדברי הנביא, עליו ברכת אללה והשלום. אם אללה לא ישמור את דתך, הפריצות תשתלט עליך. בלעם בן בעור התפלל לאללה, ואללה נענה לתפילותיו. אך הוא לא כיבד את עוצמת שמו של אללה, והפריצות כילתה את נשמתו.

שוכחים את אללה

שומר על חיירך, כשנפרדים מאהובינו ושמים אותם כפיקדונות בידי אללה, פיקדונות אלה לא ילכו לאובדן כל זמן שאללה מטפל בהם ושומר עליהם.

כל אירוע שעובר על בן אדם והוא ניצל ממנו, זה רק בזכות אללה השומר עליו, נזכרים בתועלת של מונע ההתחלקות, והתועלת בעצירת המהירות, והתועלת של הבלון המגן. רק שאנו שוכחים את אללה!

כשהגלים מכים בספינה והלב עולה אל הצוואר מי זה ששומר על הספינה שהאוקיינוס לא יבלע אותה?

ראיתי פעם הקלטה של ספינה שהגלים מכים בה, מראה הנוסעים שרצים באלימות בין קצוות הספינה, כשאין להם כלום, גם לחשוב הם לא יכולים, הדבר היחיד והאפשרי בשבילם הוא להתלות בכל דבר שהם יכולים.

וכשהסתכלתי מבעד המצלמות ראיתי את הספינה כדמות קשקש קטן באמצע הגלים העצומים. קברניט המטוס מכריז שיש תקלה במטוס, ואלה שהיו בין נוסעיו שלכל אחד יש את העולמות שלו, פתאום כולם פונים אל אללה ומבקשים לחזור בתשובה, שוכחים מכל התקוות שלהם והחלומות והדאגות, רק חושבים על המוות.

מי זה שתיקן את התקלה, שרק ביכולתו הוא אללה נוחת המטוס בשלום ויוצאים כל אלה שהפח עשה מהם צללים?

הייתי בין הנוסעים במטוס שנתקל במשבי רוח חזקים. רק אז הרגשתי במדויק את גודלו של המטוס, כשהוא שט באוויר מעל מרחבי המדבר, הרגשת משהו שהוא עצום יותר מפחד. אך לא שמתי לב בכל הנסיעות שלי במטוס לתמונה המפחידה לדבר הזה שעף באוויר רק בזכות יכולתו ורצונו של אללה.

מתפללים אליו בים שיציל את ספינתנו וכאשר מגיעים אל החוף אנו מורדים בו.

טסים באוויר ברוגע וביטחון, רק בזכות שמירתו של אללה לא נפלנו.

השומרים

יתעלה שמו אומר: "יש לו שומרים מלפניו ומאחוריו, והם משגיחים עליו לפי הצו של אללה". למענך מצווה השומר יתברך על ארבע מלאכים שיקיפו אותך וישמרו עליך מכל הצרות שאתה לא אפילו לא מודע להן.

איך לא יהיה השומר שלך כשהוא ממנה ארבעה מלאכים נדיבים שימנעו כל ירייה שתחדור אל גופך, וגם ימנעו אפילו מסלע שינחת עליך ויביא קץ לחייך, וגם שיתוש לא יזיק לעורך?! ראיתי בתדהמה את הקטע של הניסיון להתנקש בחיי השייח' עאיד אל-קרני, כשהרוצח כיוון את יריות אקדחו אל חזהו של השייח' ממרחק של מטר, ואין חיץ בין היריות והשייח'. הרוצח נראה כמקצועי, השייח' לא יכול להיאבק וגם לא עוזריו, ולבסוף רואים שהשייח' יוצא מאותה תקרית בריא ושלם!

זוכר אני שירייה שהגיע מרחוק גרמה למותו של הנשיא האמריקאי ג'ון קנדי כשהוא נוסע במכוניתו וסביבו שומרים וחיילים.

קם השייח' והכריז שבשעת מעשה הוא הזכיר את שמו של אללה, ושהוא מגן על עצמו בתפילות. תקרית זאת מבטאת באופן מלא את משמעות שם "השומר".

בין שתי קשתות

הידעת שאללה שומר עליך בכל רגע?

בכל רגע הוא שומר עליך מאות פעמים!

איך?

בזה הרגע שאתה קורא הוא שומר על לבך שימשיך לפעום, ושלא יסתמו העורקים שלך, וששכלך לא ישתגע, ושהכליות שלך לא יפסיקו לעבוד וקיבתך תישאר בריאה, ושהחום לא יפגע במעיים שלך, ושלא יהיה שיתוק באיבריך, ולא עיוורון בעיניך, ושמידתך לא תיפגע, ולשונך לא תהיה אילמת. ברגע זה הוא שומר על כולם, וכך גם ברגע שאחריו.

כל כך הרבה פעמים, אנו צריכים לומר "השבח לאללה!".

צנצנת

אם עצרת את מכוניתך במקום חשוך ופחדת שיגנבו אותה, תן אותה למשמרתו של אללה, הוא ישמור עליה. אם יצאת מביתך ודאגת לילדים שלך, תאמר: "הנה אני מפקיד אותם בין ידיך", והוא ישמור על הפיקדון היקר הזה. אתה תחזור, אם ירצה אללה, ותראה שכל ילדיך בריאים ושלמים, כי הוא השומר.

אם נאלצת להשאיר דבר יקר ערך במקום ציבורי או במקום שאינו בטוח, תפנה בליבך אל אללה ותאמר: "שמור עליו אללה", והוא ישמור עד שתחזור ותיקח אותו.

ארבעה חברים הלכו אל מקום מרק, ובשעות הבוקר צעדו לכיוון תעלה גדולה מתחת למעטפת האדמה. לרדת אל המקום ההוא זאת הרפתקה, וגם סיכון חיים!

הם אוהבים את ההרפתקה, והם יורדים אל התעלה. לאחר חצי שעה הם הגיעו אל תחתית התעלה ונשארו שם עד שעות הערב, מנסים לעלות אל הפתח, נתלים בסלעים. רגליהם

החליקו מהסלעים, ושכבות הסלע נהרסו מתחת לרגליהם. הם עברו דרך מקומות צרים שרק אצבעות רגליהם יכולות לעבור דרכם!

הם התעייפו, חריצים נראו ברגליהם, והיו הם מותשים לגמרי. צימאונם הגיע לשיאים חדשים, ובקיצור: הם ראו את המוות מול עיניהם.

לבם נישא כלפי אללה, בביטחון שרק אללה יכול לשמור עליהם. אחד מהם אמר שהוא התפלל לאללה כשצימאונו הגיע לשיא, ושהוא איחל לעצמו את המוות, ופתאום הם ראו צנצנת מלאה במים נקיים וטהורים. הוא לא שמח לראות את המים כמו שהוא שמח שאללה היה איתו באותו רגע, הוא ידע שאללה המציא את הצנצנת באותו הרגע על מנת להציל אותם מהמוות.

הצנצנת לא סימלה את ההינצלות מהמוות, היא סימלה את שמירתו של השומר, יתברך שמו.

לפנות ערב הגיעו אל הפתח כשפניהם שחורות ובגדיהם קרועים, והדם מכסה את רגליהם וגודל אמונתם באללה כגודל ההרים שהקיפו אותם.

עצום יותר

עם השומר, לכל יצור ישנו סיפור. הוא לא בורא אנשים ונוטש אותם. הוא מספק להם כלים כדי שיתמודדו עם תלאות החיים. לכל יצור הוא נותן את חרבו המיוחדת שתעזור לו במלחמת חייו.

הוא שומר על יכולתן של החיות לרוץ במהירות, הוא שומר שיהיו להם קרניים שינעצו אותן במי שמבקש את רעתם.

הוא שומר על משקלו העצום של גופם שיעזור להם להיאבק באויביהם.

הוא שומר שנשקם יהיה מכות חשמל כמו במקרה של הצלופחים, ויצורים אחרים שנשקם הוא הסם שבגופם כמו העקרבים!

הוא זה ששומר על הזיקית שצבעה משתנה בעת הצורך ושומר על אחרים שיוכלו לעוף ויוכלו לתמרן ולטפס.

זה הוא רק חלק ממה שהוא שומר, אך האנושות עדיין לא יודעת כמה דברים אחרים ועצומים הוא יכול לשמור.

מגן עליך

"אללה מגן על המאמינים"

אללה מגן על המאמינים מהרוע, מרחיקו מהם.

במלחמה בין אויבי האמונה לבין אללה, מי המנצח? מי המובס? מי זה הנשאר בלי כלום? אללה הוא השומר על אלה שסוגדים לו שמירה מיוחדת. שומר עליהם באהבה, בהשגחה וברחמים.

כופרי קורייש מתאספים סביב מערה בה נמצאים שני אנשים: מוחמד ואבו בכר הצדיק, ותאוותם של קורייש לכסף דוחפת אותם לנסות להרוג אותם. הם מלווים בקנאתם הנסתרת והרצון שלהם לקבל פרס בזכות זה שהם הורגים את האישיות הכי חשובה באותה עת.

פחד ממלא את לבו של אבו בכר, והוא מסתכל אל חברו הגדול בעצמתו ואומר: "מה אתה חושב על שניים שאללה הוא השלישי ביניהם?".

אבו בכר, אתה חושב שאנחנו שניים? לא, אנחנו שלושה!

כאן הפחדים נעלמים, גם הרעד והחששות נעלמים.

השגחת אללה שומרת עליך. תישן. אתה בטוח.

אנשי המערה פונים אליו ומבקשים את שלוות הנפש והדרך הנכונה, הוא מוביל אותם למערה פתוחה. הוא רוצה לשמור עליהם, אז הוא מנחית עליהם את אחד מחייליו: הפחד!

אף אחד לא מעז להתקרב אל המערה, הפחד גובר עליהם והם בורחים.

אם היית מביט בהם, היית בורח מרוב פחד.

אנחנו, אם רצינו לזרוק משהו, היינו זורקים עט, או ספר או סלע, רק שאללה זורק דברים יותר גדולים, יותר חשובים ויותר מוזרים.

אללה אומר: "אטיל פחד בלב הכופרים". למען האנשים המאמינים הוא מכניס לליבם של הכופרים פחד, וכל איברי גופם רועדים למראה המאמינים וחבר מרעיתו של אללה.

ואדיות האריות

מלאכי אללה שומרים עליך!

מי שקורא את "פסוק הכיסא" לפני שהוא הולך לישון, אללה שולח מלאך שישמור עליו מדברים שאללה לא רצה שיפלו עליו.

ממה אתה חושש כשאללה נמצא לעזרתך? בשומעך את שמו, החזה שלך יורם כלפי מעלה. בוטח אתה בנצחי, הולך בחשכה, עובר מבעד לוואדיות האריות, חוצה את ביצות התנינים. השומר מקיף אותך באור.

אללה יודע הכל, יכול הכל ושומר על הכל.

מי שקורא את סיפורו של השייח' עבד אלרחמן א-סמיט, כשנסע לאפריקה להכיר לאנשים את האסלאם, הוא עבר דרך ואדיות וביצות במקומות הנעלמים ביבשת השחורה. רעב, צמא וחולה, אך המשיך בדרך שבחר לעצמו במשך עשרים וחמש שנים. הוא נפטר במיטתו במדינת "כווית". מי שקורא את סיפורו, יודע את משמעות השם "השומר".

אחד מעבדי האל הצדיקים, סעיד בן ג'ביר, נאחז על ידי שני חיילים מאלו שעלו לרגל, וכשהם הולכים בדרכם גשמים ירדו והם פנו אל מקום התפילה של נזיר. סעיד סירב באופן מוחלט להיכנס למקום בו יש חטאים בתפילה לאללה, אז הם השאירו אותו למטה ועלו. פתאום אריה התקרב לסעיד, ומלמעלה צועקים לסעיד שיברח. סעיד לא זז ממקומו, אלא נשאר בעולמו שכולו תפילות חמות. האריה התקרב והגיע אל סעיד, אז סעיד לחש באוזניו והוא עזב. שני החיילים מסתכלים מפוחדים והנזיר מסתכל ואומר: "הוא אחד ממקורביו של אללה".

מה גרם לאריה לעצור ברגע האחרון. רק השומר!

זה אני, המסכן

ראיתי קטע מפחיד ביוטיוב, מישהו צועד על מסילת הרכבת, והרכבת נוסעת לקראתו בכל מהירותה. האיש העריך שהוא יספיק לעבור לצד השני של המסילה, אך פתאום רגליו נתקעו בברזל המסילה. הוא ניסה להוציא את רגליו, בעוד הרכבת בשיא מהירותה. צעקות של פחד ממלאות את המקום, והאיש ממשיך לנסות. רגע לפני שהמוות מגיע אליו, כשהמרחק בינו לבין הרכבת מטרים ספורים, אללה מצווה על ברזל המסילה שיאפשר לו להוציא את רגליו ולעבור לצד השני. זה נעשה ברגע אחד, רגע שכמעט הפך לסוף העצוב של חייו.

הוי הנער

הוא שומר עליך מפני אויביך, איך הדבר נעשה? מספרים על גנב שנכנס לבית, רצה לגנוב כסף מאחד החדרים שנמצאים בו ילד ואביו. נכנס הגנב אל החדר, נשא בידיו את הילד והעביר אותו אל חדר אחר. הילד צעק, וההורים התעוררו מפחדים. הם שאלו את עצמם, מי זה שלקח את הילד?. הם יצאו לחפש אותו ברחבי הבית, והגנב ניצל זאת כדי להיכנס לחדר ההורים ולגנוב את תכולתו. פתאום התמוטט גג החדר, וקבר את הגנב!

מי גרם לאותו גנב להגיע אל ביתם וכך להציל אותם מההריסות? זה השומר, אשר שומר על עבדיו, שומר עליהם מפני האויבים שלהם.

שלושה סוגים של חושך עברו על יונה הנביא עליו השלום, חושך הים, חושך הלילה, והחושך בבטנו של הלוויתן. איזה חיים אומללים יעברו עליך לנצח בבטנו של לווייתן כשאתה מדוכא?! חושך, צרות, קוצר נשימה. אך הוא נעמד מול כל זרם האסונות ואמר דבר אחד: אין אללה מלבדך, ואני הייתי בין העושקים".

מילים חלשות אלו, עוברות דרך חשכת הלווייתן וחשכת הים וחשכת הלילה, ועולות אל השמיים.

סופר שהמלאכים שמעו אותן ואמרו: "אללה, זהו קול מוכר ממקום לא ידוע".

אז הגיעה ההצלה, השמירה, וגם הסליחה. פוגש אותם הלוויתן בחוץ ונובט עליו עץ מסוג דלעת.

כולנו בחיים האלה כמו יונה הנביא עליו השלום, החיים עטו עלינו בצרותיהם, ואף אחד לא ניצל חוץ ממי שיאמר: "אלוהינו, שמך יתברך, אין אלוה מלבדך, ואני הייתי בקבוצת העושקים".

אללה, תשמור עלינו ותציל אותנו מכל מה שאנו חוששים ונזהרים ממנו.

החביב

אם ירצה החביב להרחיק ממך את הרע אז אתה לא תראה אותו, או שהוא יגרום לכך שהרוע לא ידע מהי הדרך אליך, או שהוא יגרום לכך שהרוע יפגוש אותך אך לא יוכל לגעת בך!

החביב

האם יש בך ביטחון בך שתזכה במשהו שנמצא בהישג ידך? האם יש בינך לבין שאיפותיך מכשולים? האם הרופאים הודיעו לך שאין תקווה שיקירך יחלים מהמחלה?
אל תתייאש, כי מה שתקבל הוא לא בהכרח מה שאתה מקווה אליו.

לכן בוא נכיר את השם "החביב", אחד משמותיו של אללה, ונגלה שכשאתה מבין את משמעות השם הזה, לא קיים יותר המושג "בלתי אפשרי", ואתה מבין שאללה הוא הכל יכול, ושחלומותיך הבלתי אפשריים יהיו כן אפשריים אם התייצבת על מפתן משכנו של החביב!

חביבותו הנסתרת

החביב הוא זה שעושה למען עבדיו, ואשר עושה טובות לאלו שהוא ברא. הוא זה שמביא להם את התועלת ברוגע, ובחביבות.

כאשר אללה מחבב אותך, הוא נענה לבקשותיך בחביבות.

אללה יתברך שמו הוא המיטיב אל עבדיו בסתר בלי ידיעתם, והוא זה אשר מביא להם פרנסה שאין הם יודעים את מקורה.

הוא הנסתר החביב בנדיבותו, במתנותיו, בפועלו ובהערכותיו.

עם כל הידע העצום שלו, ויכולתו העילאית, והשקפתו על יצוריו, הוא גם החביב שמקיף את עבדו במתנות ובנדיבות.

אל תופתע מחסדיו כי לפניהם מגיעות רוחות הבשורה, שמכינות אותך לקבל את חסדיו. יש סיבות שהוא ברא בכדי שיאפשרו לך לקבל את כל חסדיו, ולעתים הם נראות כפרי עמלו של העבד, אך האמת היא שאלו חסדיו של אללה העצום, בנתינה ובנדיבות.

בחביבותו מגיעים הדברים הגדולים אשר עולים על כל דמיון, כל חלק בנדיבותו מחזיק בחוט של חביבותו. אתה לא שם לב, אך לפתע כל המתנות נופלות בחצר שלך. אתה לא יודע איך זה קורה, אך תדע לאחר מכן שכל היכולת והכוח שלך אינם יכולים לעשות את המעשה, ולכן תגיד "אללה חביב כלפי עבדיו".

רוחה הקלה של החביבות

אם החביב רוצה להיות לצדך הוא יעשה זאת לא מהסיבות הפשוטות, אלה מהסיבה הכי חשובה.

אם הוא ירצה להיות נדיב כלפיך, הוא ייתן לך את המתנות העצומות ביותר.

אם הוא רוצה שהרוע לא יפגע בך, הוא יעשה שלא תראה את הרוע, ושהרוע לא ימצא דרך להגיע אליך, או שיעשה כך שאתם תיפגשו ותיפרדו ואף אחד אינו יגע בשני. עבדי אללה מצפים לחסדיו של החביב, הם רואים אותם. כל מה שמגיע אליהם, מבינים הם שזה חסדו של אללה.

כשרצה החביב לשחרר את הנביא יוסף (עליו השלום) מהכלא, הוא לא נגע בקירות הכלא, לא ציווה על המלאך להמית את הכולאים, לא ציווה על סופת רעמים שתשבור את מנעול הברזל. הוא גרם לכך שהמלאך יחלום בשנתו חלום שיהיה הסיבה שיוסף ישתחרר מכותלי הכלא.

וכשרצה החביב להשיב את הנביא משה (עליו השלום) אל אמו, הוא לא ברא מלחמה בין בני ישראל לבין פרעה, הוא גרם לכך שמשה לא ירצה לטעום את חלב המניקות, ובתחבולה זו חזר משה אל אמו שחיכתה לו כשלבה מתרוקן!

כשרצה החביב להציל את נביאנו עליו השלום ואת חבר מרעיתו מהעיניניים, הוא לא שלח צעקה שתדעיד את העושק של קורייש, הוא שלח יתוש בלתי נראה שהרס את ברית העורמה ואת העושק.

הוא החביב, יתברך שמו, אשר באמצעות מהלכים פשוטים הוא עושה נפלאות. רצונו שולט בכל דבר, בלי שעבדו ישים לב למה שקורה!

הוא רוצה שתתעורר משנתך ותתפלל בין ידיו, אז הוא שולח רוח קלה המזיזה את חלונך, או שילד קטן עובר ועושה רעש על יד חדרך, או שאתה נהיה צמא וזקוק למים, אז אתה מתעורר, מביט בשעון, ולאחר כמה דקות אתה נעמד על השטיח לתפילה, ואתה לא יודע שזה הוא שהעיר אותך.

אתה נוהג ברכבך בפסגות ההרים, ופתאום אתה חש צורך לעצור את המכונית בצד לוודא אם יש משהו בתא הכפפות של המכונית, ולאחר כמה שניות רואה מולך סלע גדול מדרדר מגובה ההר, שאם הוא לא נעצר הוא הורס אותך יחד עם המכונית. לאחר מכן אתה ממשיך בנסיעתך בריא ושלם, ואתה לא יודע מי זה שהציל אותך!

אתה מתכנן לעשות מעשה רע, אז אתה יוצא בלילה, כשפרטי תכניתך מפורטים. מכונית עוברת מרחוק, אתה חושב שמישהו רואה אותך, והמכונית העוברת גורמת לך שתיפטר ממחשבותיך הרעות, אז אתה נרגע וחוזר אל ביתך. אתה לא יודע את זהותו של מי שמנע ממך לעשות את המעשה הרע, אך הוא עשה את זה בחביבותו.

הסודות והרזים

החביב יודע הכל, והוא נדיב כלפיך. אף אחד לא יודע את מקור הנדיבות? המקור הוא הבורא.

השיא של החביבות הוא למצוא דבר שאינו בנמצא ולברוא אותו, והרי לכם שמות אללה ותכונותיו, מסמנים אחד לשני, משלימים אחד את השני.

זה הוא אללה שמעניק את חסדיו בסתר, וגם את מתנותיו.

השייח' אלסעדי אומר: "הוא החביב שנתן לנו לגלות את הסודות והרזים, והוא יודע את הנסתר והנחבא".

הנה לכם אחד החלומות הנפלאים שבן אדם ראה בחלומו: יוסף עליו השלום. הוא מספר על חלומו ואומר: "בחלומי ראיתי אחד עשר כוכבים, ואת השמש והירח, וראיתי את כולם סוגדים לי".

פירוש החלום הוא שאמו ואביו אחד עשרה אחיו הם אלה הסוגדים לו, מתוך הערכה וכבוד! אביו הוא נביא נדבן, בא בימים, מכובד מאוד, ואין זה מקובל שהמבוגר ייתן כבוד כה גדול לצעיר.

אחים שלו שונאים אותו, איך ייתכן שיסגדו לו? הם שנאו אותו עד כדי כך שהם תכננו להרוג אותו! שנאתם דחפה אותם לזרוק אותו לבאר.

חייך התהפכו, והוא מצא את עצמו זרוק בבאר. רכושו נמכר ונקנה, והוא נהיה עבד בביתו של מלך מצרים.

כל זה עשה רושם שהחלום שלו היא מאוד רחוק מלהתגשם.

רק שלא לוהינו החביב יש תכניות משלו, הוא מארגן את הדברים ומחלץ אותנו מהכלא, והוא רוכש מעמד נשגב.

הוא מנבא שבצורת מגיעה אל המדינה, והוא קורא לאחים שלו בטענה שהם זקוקים לעזרה, וכל זה כשרצונו של אללה הוא לממש את החלום הישן של יוסף עליו השלום.

יוסף מתפלא, אך הוריו ואחיו סוגדים לו. הוא אומר: "אללה עשה מחלומי אמת".

בלי רצונו של אללה הדבר אינו בר מימוש.

זוהי תמצית חביבותו של אללה ששלט במחזה הזה.

אכן, אללה חביב. אם בכוונתו לעשות מעשה הוא עושה זאת ומוצא את הסיבות לכך בחביבותו המושלמת ובסתר, עד שהוא מממש את הבלתי אפשרי.

הוא אלוהינו הכל יכול.

חלומות רחוקים

בראותך אדמה יבשה וצבע צהוב, העננים נערמים מעליה, רעמים נשמעים והגשם יורד, האדמה רעדה ונהייתה בצבע ירוק, שלא תגיד שזה דבר רגיל!

"לא רואה אתה שאללה הוריד מים מהשמיים והארץ נעשתה ירוקה, כי אללה החביב הוא הכל יכול".

אל תתייאש, אללה חביב למי שהוא רוצה. תתאר לך גרגיר של חרדל, אתה לא יכול לראותו אלא אם אתה מביט בו בדקדקנות. תביט בגודלו ביחס לגודל כף ידך, או למשל לגודלו של חדר, או בשכונה שלך, או בעירך וגם במדינה שלך וגם ביבשת שלך, וגם בכדור הארץ, וגם בשמים הרחבים.

"אללה החביב הוא הכל יכול".

בחביבותו הוא מביא גרגר של חרדל ממרחקיו של העולם העצום. אם הוא עושה זאת, איך לא יכול הוא לשרטט את גורלך? שום דבר לא יכול להוביל אותך, מלבד אללה.

מגיע יידי לאחר טיול מעייף, העובר בין "תבוק" אל הגבולות של ירדן. מצפות לו הרצאות באוניברסיטה, והוא חייב להיות נוכח.

לאחר שעבר מאה ק"מ מאחורי הגבול, נזכר שהוא השאיר את דרכו בבית. הוא נהיה עצוב ומחליט לחזור ולא לנסוע באותו שבוע.

למחרת קורא בעיתונות שכמה סטודנטים, מעדות שונות, עשו מעשה וונדליזם באוניברסיטה, ושהיה מספר רב של פצועים.

החביב הוא שגרם לו לשכוח את הדרכון, בכדי שלא יראה את הדם, ושלא ימצא את עצמו למחרת בבית חולים, או שיפחד ויעזוב את הלימודים לאחר שהוא התקדם כבר כל כך הרבה שלבים.

תסתכל אל מעשיו הטובים של החביב, בכל מעשהו יש חביבות, ובכל רגע מקיפה אותך חביבותו של הכל יכול.

החביבות ברגע המכריע

תביט בעצמך ברגע שאתה נכנס לחדר ורואה שהתינוק שלך עומד ליפול מהמיטה, ואתה שואל את עצמך: "למה דווקא ברגע זה נכנסתי אל החדר?". תאר לעצמך מצב שאתה נכנס אל המטבח, רוצה לשתות מים, ופתאום נשמעים רעשי חשמל במקרר. אתה מנתק את החשמל כשעשן השריפה מתחיל להתפזר, ואתה שואל: "למה נכנסתי ברגע זה? למה התקרית לא איחרה לבוא אחרי חמש דקות?".

גם אם לא עברת את התקרית בפרוטרוט, בטוח שמהו דומה עבר עליך. תנסה להיזכר, ותזכור את צלו של החביב מכסה את כל חייך. ולאחר כל זה, האם לא מגיע לחביב שתאהב אותו? האין הוא ראוי לכך שאתה תקווה לנדיבותו? שאתה תרבה בתחנונים אליו ותירא ממנו ושלשונך תאמר את שמו?

אתה חי עם השם הזה ימים, אז התפלל אליו באמצעותו, ותצפה לנדיבותו, ועיניך ידמעו למראה מתנותיו הנסתרות.

אמור בהכנעה: "אתה בעל החביבות הנסתרת, הצל אותנו מפחדינו! אלוהינו החביב, תרחם עלינו, תיישר את העקום בנפשנו, ולבנו הטועים יעלו למסלול הישר, וחיינו יהיו יפים.

האם הכניעו אותך הכאבים? האם הם עייפו אותך והמחלה נתנה לך להרגיש שהחיים הם בצבע אפור? האם שנוא עליך ללכת אל רופאים? התעייפת כשאתה הולך במסדרונות בית החולים, ובשכלך התערבבו שמות של מרפאות, תאריכי הבדיקות ופירוטי המחלה?

מה דעתך שאראה לך משהו שיטהר את נשמתך מכל הכאבים והעייפות?

שמו: "המרפא".

הנח לעייפות שתיקח קצת אוויר, בכדי שתלמד את שמו של הרחמן, שם שכשאתה נמצא בצלו תממש את כל הרצונות שלך.

מעטה והלאה, אין מחלות

המרפא הוא אחד משמות אללה שכאשר מזכירים אותו הוא מביא ברכה.

בחיי האדם, המחלה מגיעה לעתים תכופות שונה במהותה, צורתיה שונות, כולם נפגעים ממנה. מי שנפגע מכאב בעינו מרגיש כאב בראשו, ושנרגע הכאב בראשו מגיעים הכאבים במרפקיו. כשפחתו הכאבים אז מגיע החום בגופו, גם אם החום פחת מגיעים כאבים אחרים, כמו כאבי שיניים. אין יום שעובר עליו בלי כאבים.

גם כשהוא נעשה בריא בגופו, הוא רואה שאחיו סובל מכאבים, או שאמו בוכה, או שבנו סובל או אהוב נפשו כאוב.

החיים הם שדה של מחלות וכאבים, על כן אללה קרא בשמו "המרפא". כך כאביך יסגדו בפני רחמיו, וכאביך נשברים בפתח דלת עוצמתו.

אללה, יתברך שמו, העריך שבגופו של האדם תיכבה רעונותו לזמן מה, עד שהאדם יכיר בחולשתו, ושאין בכוחו לעשות מאומה.

אללה המיט את המחלה על האדם בכדי שיזכור משהו שדומה למחלה, הרי הוא המוות!

כמו שהמחלה גורמת לסוף הרעננות, כך המוות הוא קץ החיים.

אתה האדם, האמת שלך היא המוות. כל דבר בגופך דומה למוות, ואפילו שנתך היא מוות, ומחלתך היא מוות, מעברך לעוד שלב בחייך הוא מוות לשלב החיים שלפניו.

הצעירות היא מוות לילדות, הדמיון שלנו גורם לנו לחשוב שאנו נחיה חיי נצח, לכן המחלה תוקפת את הגוף שלנו, גופנו שעומד להיות פגר.

בעת ששוכב הגוף העייף על מיטת החולי, מביט אל הנכנסים אליו ואל היוצאים, נושאים על ראשיהם את איחולי הבריאות, כשקורה הדבר תוקפים אותו זיכרונות העפר, טעם הקבר מגיע אליו, גם אם לא הרגיש בכך. נשמתך כשאתה חולה נמצאת כאספה סגורה עם המתים, וסימני ההתמוטטות הפנימיים נראים על עיניך ושפתייך, ורעד עובר באיברי גופך הקרים.

אלה הם החיים שבתוכך, מסמנים בידיהם: אנחנו נפרדים מהמבקרים.

הרופאים חסרי אונים, אינם יכולים לרפא אדם, רק אללה לא היה ולא יהיה חסר אונים לעולם.

אינך יודע

אינך יודע מי העניק את סודות הריפוי, בירקות ובבשר ובצמחים אחרים, דברים שנמצאים אפילו בהישג ידם של עניי העולם? זה הוא אללה, המרפא.

יכול להיות שאתה חולה ואתה לא יודע על כך, ואז תאכל את האוכל שיש בו מרפא ואינך יודע על כך, הייתה חולה ונרפאת כשאתה לא יודע מי ריפא אותך ממחלתך.

אללה שם את התרופה במים.

הרבה חולים שהמחלה התישה אותם שתו מהמים המבורכים, מי הזמזם והחלימו בעזרתו של אללה, ומי שמכיר את הסיפורים על ההחלמה, ידע שהיו תרופות שהכירו לנו הנביאים. הזכיר זאת אבן אלקיים בספרו "הרפואה הנבואית".

בסבלנותך, בתפילה שלך, בנדיבות שלך, בחזרתך בתשובה, בהכרת התודה שלך, באמצעות כל הנזכר ועוד, אללה מרפא אותך, ואפילו באמצעות שום דבר.

האור חזר

נכנס אלינו לספריה של ענייני הדת בבית חולים המלך בן עבד אלעזיז ב"תבוק". על פניו נראים עננים שחורים ופחד, חיוכו נעלם. שאלנו אותו, והוא אמר לנו שבנו שוכב בקומה העליונה, לאחר שהוא עבר תאונה ואיבד את ראייתו!

אם אנחנו הרגשנו שאסון עובר עלינו, מה עם האסון שעובר על האב?

הוא אמר בתחינה "אבקש שאחד מכם יעזור לי לטפל בו, אולי יחלים בעזרת אללה".

אחד מאתנו קם, החזיק בידי האב והזכיר לו את האמירה של הנביא, "בנדבה תרפאו או חוליכם".

האבא הוציא מכיסו חמש מאות ריאל, ונתן אותם כנדבה למען החלמת בנו.

לאחר יומיים נכנס האבא, פניו היו אחרים וביקש מחבריו להתלוות אליו.

אחד מאתנו קם מיד והלך יחד אתנו, ולאחר חצי שעה חזר כולו שמח ואמר: "יש בפי בשורה, הבן התחיל לראות חלק מהאור שבחדר!". הוא גם הודיע לי שהאבא נתן לו אלף ריאל שייתן אותם בתור נדבה, וכל זה קרה בסוף שבוע אחד.

מי ריפא אותו? מי העניק חיים לעיניו? מי החזיר את האור לעיניו? "אמנם זה הוא אשר אם ירצה דבר הוא רק מצווה "היה!" ואז זה נהיה". יתברך שמו ציווה שהראייה תחזור אליו והראייה חזרה.

הוא לא רוצה ממך כלום חוץ משתחזור אליו, תממש בידיך את הדרך המובילה אליו, תחזור אליו מרצונך, בסגידה, בבקשת הסליחה, בהזכרת שמו, בנדיבות והכרה בקיומו. דפוק בדלתו וצפה להחלמה,

אין בית חולים בעולם שיכול לרפא אותך אם אללה לא ירצה בכך. אף רופא בעולם לא יכול לאבחן את מחלתך, אלא אם אללה ירצה בכך.

אחד העשירים שנפגעה הכליה שלו, בניו נוסעים יחד איתו למצרים בכדי למצוא לו כליה להשתלה בגופו. הבנים סיכמו עם משפחה של בת קטנה על סום של מאה אלף ריאל סעודי, כמחיר של הכליה שלה. כולם נמצאים בבית החולים, האבא ביקש להיפגש עם הנערה שהחליטה למכור את הכליה. היא נכנסה לחדרו מבושת, והוא שאל אותה: "מה גרם לך למכור את כלייך לזקן כמוני?". היא אמרה: "הצורך, משפחתי עניה, אחים שלי לומדים באוניברסיטה, אני חייבת אני לעשות מעשה בכדי שאוכל לעזור להם!!". כאילו שהיא סטרה על פניו, הקיצה אותו משנתו, שכח את קיום הדם העכור בגופו. הוא שאל את עצמו: "הייתכן שאדם מוותר על חלק מאיברי גופו, איבר שעוזר לו לאכול, שעוזר לו לחיות?". הוא ביקש מבניו שיבואו אליו, ציווה עליהם שיחזירו אותו לסעודיה, הוא וויתר על רעיון ההשתלה. הוא הודיע להם שהמאה אלף ריאל יינתנו לנערה בתור צדקה.

אחדים מבניו לא רצו לקבל את החלטתו, אחדים כעסו, ולבסוף נכנעו לרצון אביהם. לאחר שחזר לסעודיה, הוא סע לבית החולים לצורך שטיפת הקיבה כהרגלו, ובבדיקה שגרתית גילו הרופאים והופתעו שהכליה שלו חזרה לתפקד! מלך המלכים החליט שהוא יחלים, בלי שימוש בעזרים רפואיים.

הוא המלך המסתכל ממעל לכל: הוא מרפא את החולה, מטיל שמחה באדם עצוב, מחזיר אדם מנסיעתו ומרפא את הפצעים.

אם עוד פעם חלית, הוא משיל את המחלה מעליך, כי אין כעת תועלת במחלה!
הא גורם לך לחלות ואם תהיה צנוע הוא משיל את המחלה מעליך, כי כעת אין במחלה תועלת!

הוא גורם לך לחלות כדי שתרגיש בכאבם של אחרים, ואז הוא משיל את המחלה מעליך, כי אין במחלה תועלת! הוא מוריד עליך מחלה ובוחן את סבלנותך וסבלך ואם אתה מרוצה ובעל סבלנות, ואם כן אז אללה מרחיק ממך את המחלה, כי לא תהיה תועלת במחלה. הוא המרפא שאתה לא צריך לקבוע מועד כדי שתוכל להיכנס אליו, ואין בידיך אישור כניסה לטיפולים או שתבוא רבע שעה לפני המועד, בשביל שתפגוש את אללה אין לך צורך בכל זה.

רק תאמר: אללה! וכל דלתות בתי החולים של אללה יפתחו בפניך.

הוא בית החולים של הרחמים, והיכולת, החביבות, וההחלמה.

מספר לי חבר שהוא שמע את עצמותיו של ילד נשברות מתחת לגלגלי מכוניתו, אז הוא עצר את האוטו, ולקח את הילד לבית חולים כשלבו רועד. הגיעו אביו של הילד וסבו, וחברי כמעט איבד את עשתונותיו, מפני שלא עלה על דעתו שבמשך כל חייו הוא יפגע בילד! קול העצמות השבורות עדיין באוזניו!

פנה אליו הסבא של הילד, הרגיע אותו ואמר לו שהם מקבלים ומרוצים מרצונו של אללה. הוא התפלל יחד איתם תפילת ערבית במסגד של בית החולים וחברי בכה בכי מר!

בסיום התפילה יצאו הרופאים והודיעו לאבא ולסב, שכנראה אין תקווה לכך שהילד יחיה, ושהוא סובל משברים בגולגולת! חברי צעק, חזר לביתו כשאינו יכול לעמוד על רגליו, הוא היה מופתע ומבוהל. לא הייתה תרופה שיתנו לילד המסכן, חוץ מאמונתו של סבו, תפילות אמו וצדקת דרכו של אביו. כולם היו תלויים ברצונו של אללה. לאחר פחות משבוע ביקרתי אני בעצמי את הילד היפה, ומצאתי אותו צוחק, משחק ומשוחח אתנו. הרופאים טעו ואללה צדק, צדק מאחה השברים.

"אין מונע את הרחמים שאללה שולח לאנשים"

מי יכול לאחות את שברי העצמות ולהעלות חיוך על פני הילד? מי יחיה אותו מחדש לאחר שנפתחו בפניו דלתות בית הקברות? רק ביכולתו של אללה לעשות זאת.

הדגש את הנקודה.

זה הוא אבי הנביאים, אברהם, עליו השלום, שבא לקראת אללה בלב בריא, לב ללא כפירה. אמר, עליו השלום: "רק אללה ירפא אותך ממחלה". הוא לבדו, ואין מלבדו שיכול לרפא אותך. הדגש את הנקודה הזאת: אם הוא רוצה לרפא אותך, אתה לא תזדקק לאחר, ואף אחד לא יעזור לך מלבדו.

מחלת האבעבועות השחורות תקפה את גופו של איוב, עליו השלום. משפחתו התפרקה, הוא איבד את רכושו. גם רבים מאלו שמקווים לטוב איבדו את התקווה שהוא יבריא, אך הוא נותר סבלני.

כל המחלות תוקפות את גופו, והוא המשיך להרכין ראש כלפי אדונו. לאחר שנים של אסונות, יוצאת מפיו תפילה. הוא מתפלל כשראשו מורכן בהשפלה, תפילה שכולה אמונה: "הרוע פגע בי ואתה הרחמן הרחום".

שערי השמיים נפתחו, ורחמים החלו לזרום מהם.

ואז, צווים שיוורדים מגבוה, באים מהרקיע השביעי למען החולה המודאג. שנת העינויים מסתיימת בתוך שעה, ומגיעה תקופת הבריאות.

למה אתה הולך לאחר מלבדו? למה אתה פונה אל אחר מלבדו? למה שתבטח בכל המתים הנעים סביבך ותשכח את החי שאינו בר מוות?

מי זה שרימה אותך ושכנע אותך שהבריאות מקורה בדרך אחרת? איך במהירות זו עבדו עליך החיים, ושכחת את מי שהוליד אותך מבטן אמך בלי עזרת רופא, וברא בחזה שלה פרנסה מבורכת, ולימד אותך כשאתה לא יודע כלום איך לינוק בשפתות פיך את החלב מהחזה שלה?

שכחת את מי שברא את הרחמים בלבה של אישה זו כדי שתחבק אותך? ותטפל בך?
באיזה מהירות שכחת?

ואתה חשב שתוכל להסתדר בלעדיה? הוא, אללה, מזכיר לך בימיך הראשונים, במחלה,
ואומר לך: תחזור אלי, כמו שבראתי אותך מכלום, אני ארחיק מגופך את המחלה.

שביעות רצון

התרופה קרובה אליך יותר משחשבת! זה איוב, עליו השלום, אשר מצווה לבעוט באדמה
ברגלו.

"הרי לך מקום רחצה ושתייה".

התרופה הייתה קרובה אליו, חסרו לו רק רחמי האל שיושלמו הסיבות להחלמה, וכשירצה
אללה, ידע איוב את מקום התרופה, והתרופה הצילה אותו, מפני שכך ציווה אללה.

אינך צריך לנסוע אל וושינגטון, אל פריז או אל בייג'ין. התרופה קרובה אליך, סע אל עיר
שביעות הרצון.

המחלה היא מבחן קשה לשביעות הרצון, אם תשובתך משביעה רצון, כך תהיה מרוצה
מהתוצאה כי כך רצונו של אללה.

אחדים שואלים: איך אהיה שבע רצון מהמחלה ומהכאב השנוא? איך אהיה שבע רצון מדבר
שאני שונא?

האימאם אבן אלקיים משיב על השאלה ואומר: אין שוני בין שני הדברים, מפני שהוא שבע
רצון ממנו מרוב אהבתו אליו, זה מצד אחד. ומצד שני הוא שונא אותו מרוב דאגתו אליו,
כמו טעם התרופה המר שמביא להחלמה.

תאמר במכאוביך את מה שציווה נביא האומה, ותאמר "אני שבע רצון מאללה ומהאסלאם
ומוחמד, עליו השלום, הוא נביאנו".

אם תהיה שבע רצון ממנו גם הוא יהיה שבע רצון ממך!

תעשה שליבך ינשום את שביעות הרצון, תעשה שהוא ייהנה ממנה, תביט בגופך ותראה את סימני ההחלמה בכל מקום, כי אללה רצה בכך. תשלב את ידייך ותאמר את שמו בתפילותיך, תלטף את גופך, אללה יחזיר לך דברים שעמדו לעזוב.

תעשה שהמחלה תהיה תחילת תקופה חדשה בה תכיר את אלוהיך בשמו: המרפא.

נהרות החטאים

במשך חייך תקפו אותך מחלות, הלא כן? האם אללה גרם לכך שתחלים? למה חושב אתה שהמחלה היא נס בשבילך? על כל מחשבותיך ותחושותיך אלו מגיע לך עונש ממנו, יכול להיות שעונשך הוא המחלה, כי מחשבותיך חולות. תחילה היפטר מהמחלה שבליבך, לך לקראת המרפא, והוא ירפא אותך.

כל אלה החולים הנמצאים בבתי החולים מבקשים את עזרתו של אללה שירפא אותם. אין זעקת כאב שהוא אינו שומע, אין כאב שהוא לא יידע את מקומו. הוא רואה כל נשיפה שיוצאת מהחזה.

מרוב כאבך נשפת נהרות של חטאים, ואללה ציווה שבריאותך תחזור אליך, ושתצעד עלי אדמות נקי מכל החטאים!

בעזרתו אתה תמחק את מספריהם ושמותיהם של הרופאים! בעזרתו תשכח את מיקומם של בתי החולים. בעזרתו אתה מבטל את מועדי ביקורך במרפאה! תבנה בחדר שלך בית חולים ותקרא לו הסגידה. ותקבע מועד עם הסגידה. ותרשום בליבך שם אחד! המרפא! אללה! אתה המרפא, תעזור ברפואתך ורחמיך לכל מי שחלש, ולכל גוף עייף, ולכל לב עייף, אתה שומע את תפילתנו.

המגן

תקוותיך מאללה הם אמת.

ציפיותיך הם מקור חיים.

תאוותיך הם מתנה בשבילך.

וגעגועיך ירחפו מעליך.

המגן

האם אתה חש בחולשתך? ושפרטי החיים גדולים עליך? ושאתה נוצה ברוחות החיים הסוערות? או שאתה עוף שקיצצו את כנפיו ואיבד את כוחו והוא זקוק לעזרה?

האם אתה חושש שתאבד דברים, ותרצה לתת למי שישמור עליהם, גם אם הדברים הם: בנים, כסף, בריאות או חיים?

על כן: לך לקראת אורות השם של אללה: תתחיל מחדש להכיר את השם הנעלה, תיטמע במשמעות השם, תיפטר מחולשתך, ודאגותיך, ותבקש להיות בצלו של המגן.

הוא המגן שלך

המגן הוא זה שתסמוך עליו, אין אחר מלבדו. הוא שישמור על גבך, הוא זה שתבטח בו, ותקוותיך יהיו מופנות רק לו. בכל מעשיך תיעזר באללה, שים את מבטחך באללה, בכדי שתסיים את המלאכה שלך, כי אללה הוא השולט בכל. הוא מלך הארץ והשמיים, הוא הקובע ואחרים לא קובעים לו.

אומר אללה על עצמו: "אלוהי המזרח והמערב, אין אלוה מלבדו, הוא המגן שלך". מצווה עליך אלוהי המזרח והמערב שהוא יהיה המגן שלך, ומה אתה רוצה עוד יותר משלוות הנפש, גאווה, עליונות והצלחה?

אללה רוצה שתאמר בלבך: "אללה אתה המגן שלי!". יש עשיר בעולם שמצווה עליך שתיעזר בו? או שהוא יגן עליך? או שתפנה רק אליו? אין בכלל קיום לעשיר זה, כי אין יכולת לבני להגן עליך מכל דבר, ולעזור לך בכל דבר. אללה לבדו הוא האומר והוא העושה והמעריך כל דבר.

בעזרתו אתה תלך מתחת למטריה עצומה המגינה עליך מחום הדאגות ומטר התחבולות, ומרוחות העולם המדאיגות! המנודה הוא זה שלא מעריך את המטריה ושלא מנסה ללכת בצלה.

אתה שם את צרכיך בחללו והוא יענה לך.

דאג שגבך יהיה מופנה אליו כדי שימנע מכידוני הבגידה להגיע אליך. תן לו לטפל בעניינים שלך, והוא יעשה זאת בצורה המושלמת ביותר.

והשאלה היא: למה אתה מחכה? מהם הדברים האחרים שגורמים לך לא לקבל את חסדיו? מי נתן לך יותר?

נתלים אנו בעפר בצורה מפחידה:

מהו העניין הגדול והדאגה והעניין העצומים? האם הם גדולים מיכולתו של אללה? גדולים מאלוהי התהילה? אללה הוא אלוהי התהילה! איך יוכלו כל צרותיך לעמוד בפני רצונו של אלוהי התהילה והעוצמה?

תכנית שנתית

השיא בעזרתו של אללה מגיע כשאתה מתפלל אליו, כשתיפטר מכוחך ומה שסביבך ותאמר בליבך: "רק אותך אנו עובדים ורק עליך אנו נשענים".

בקש את עזרתו ואת הגנתו כדי שתוכל להתפלל אליו. אללה מצווה עליך שתתפלל אליו, ושתיעזר בו. אם אתה מדמיין לעצמך שהוא לא יענה לתפילותיך אז אתה טועה, כי זה לא יקרה.

איך הוא לא יעזור לך כשהוא אוהב את תפילותיך?

ממילותיו הנעלות של הנביא: "אללה, תעזור לי לומר את שמך ולהודות לך ולסגוד לך".

לא רק שתרבה לומר את אותן מילים, אלא עשה שהן יהיו גם בסדר היום שלך ותכניתך השנתית, ומטרות חייך.

אין כוח בעולם שיכול לעזור לך מלבדו, אל תעשה דבר בלי עזרתו כי אתה תפסיד. בלי עזרתו אתה תפסיד גם את חייך וגם את אחרית ימיך.

נשבר לו

הוא הרחמן, תבקש שיגשים את בקשותיך. שיהיה לך שבור תחת מלכותו, מפני שגם אם לא התפללת אליו, הרחמן רוצה לראותך בענווה. תהיה בטוח שהוא יענה לבקשותיך, וירחיק ממך את מחלותיך, ושחיוך יהיה על פיך.

"וסמוך על העזוז הרחום הצופה בך בקומך לתפילה"

אם קמת להתפלל, מצחך מופנה אליו, וראשך מורכן. עדיף הוא שתפנה אליו, או שתבקש ממנו החלמה. הוא המקלט מפני פחדך, תיעזר בו להגשים את חלומותיך.

משפט בערבית

אישה צדיקה שבנה החליט לסיים את הלימודים בחוץ לארץ, שמעה על האובדן והתרבות הנלוזה שפוגעים בחלק ממי שלומדים במקומות אלה, רק שהדבר אינו תלוי בה. הרבה דברים אילצו אותה להיכנע, היא ידעה שרק אללה יכול לשמור על בנה, ולכן חלק מתפילתה הקדישה בבקשה שאללה ישמור עליו.

משסיים את לימודיו חזר הילד מהלימודים ונהיה מבאי המסגד, והיה מתפלל את תפילות סוף הלילה, והיה מאלו שקוראים לאנשים ללכת בדרך הישר, ולא ללכת בדרכי הרוע! הוא חזר מלא בערכים שלא היו לו קודם.

אתם לא יכולים לתאר לעצמכם שהמגן שמו יתברך ייטוש את הילד לאובדן? ואמו מתחננת, "אללה תשמור עליו, סומכת אני עליך אז היענה לתפילותי על בני!"

הדמעות המחייכות

אם אחד ממלכי העולם היה פונה אליך ואומר, "תיעזר בי לממש את זכויותיך מפלוני שעשק אותך, רק תסמוך עליי, האם יש חשד בלבך שלא אחזיר לך את זכויותיך?". כל מה שאתה צריך זה חתימה של אחד מעוזרי המלך כדי שהעושק יחזיר לך את המגיע לך כשהוא רועד, תאר לך שהחתימה הייתה של המלך עצמו. לא רק חתימה, אלא שהוא מצווה לבצע את המשימה? כעת עזוב את המלך ועוזרו, ותסמוך על אללה, החי שאינו בר מוות.

מראות הצרכים שלך מטושטשות, הלא כך? אין מקום לפחד, ואין מקום להתמהמהות! כל פתרונות בעיותיך בידי אללה, וכל מכאוביך סופם בריאות, וכל חלומותיך נעשים מציאות וכל דמעותיך נעשים חיוכים.

גם כשהלכת לעולמך, הוא החי הנצחי, יחזיר את זכויותיך לבניך אחר מותך, אל תדאג כשאתה כואב לבניך אחרי מותך, הוא אלוהינו הנצחי ידאג להם ויהיה איתם, ירחם עליהם ויעשה אותם מאושרים, יעשה שחייהם יהיו טובים יותר בלעדייך. כי הוא אלוהי הנצח.

חמצן החיים

גם אם אף אחד לא עשק אותך, תסמוך עליו. בקשתך שיגן עליך, ושיעזור לך במעשה מסוים שאתה עושה הם שיתנו לך את המענה. לסמוך עליו משמעותו חמצן חייך, האם יכול אתה לחיות בלי חמצן?

תסמוך על אללה שישמור על הבריאות שלך, הוא ידאג לפעילות לבך, וזרימת דמך בעורקים, ושהמזון מזין את גופך, רק הוא יכול לעשות זאת.

אם אללה לא היו מרשה שגבותיך יסגרו, עיניך היו נשרפות והיו יבשות. אם אללה לא ירשה ללשונך לטעום, החיים יהיו עבורך חסרי טעם. אם לא יעשה שתהיה תחושה בעורך, העור שלך מתפורר בלי שתדע. תסמוך על אללה, יתברך שמו, שישמור על תרבות בניך.

עברו עליך מראות של בנים שגדלו במסגד, ונעשו כופרים, אללה ישמור. בנים שאבותיהם מנעו מהם טיפול וכסף ונעשו אבודים. אחיהם המבוגרים דאגו להם, אבל איבדו את דרכם. רק אללה יודע להוליך את בנך לדרך הישר, תתפלל אליו ולבך יהיה מלא באמונה, תאמר לו בהכנעה: "אללה, הנה בני, ואתה אללה שלי ושלו, תראה לי את דרך הישר, ותדאג לחינוכו. הוא לא יתפלל בלי עזרתך. תעזור לנו לקרוא בשמך ולהודות לך ולהתפלל אליך."

בלעדיו החיים גיהינום

אללה הוא המגן על האושר בחייך, בלעדיו החיים גיהינום.

אומרים: הלל את אשתך, תאמר לה דברים שיטיבו עם לבה, חייך אליה, התייחס אליה בחביבות, לבה יהיה איתך והיא תאהב אותך!

כל זה נכון, רק שלפני ואחרי ובזמנו תאמר: "אללה, עשה שאשתי תלך בדרך הישר."

היעזר בו, סמוך עליו, התפלל אליו: "אין ערך לכל החיוכים לאשתי אם לא תרצה אתה שזה יקרה".

התחנן לאללה ותאמר: "אתה השולט בלבה, לא אני, עשה שיהיה שלום בינינו".

אללה רוצה שתכיר בכך שאתה חלש, מוגבל כוח ואמצעים, רק הוא הכל יכול. אם תודה בכך, אתה מסיים שלושת רבעי התהליך של היעזרותך באללה אתה עושה זאת וכל הדברים מסביבך משתנים. ותאמין לי, הם משתנים!

שכח מצרכיך, דאגותיך וחלומותיך. בוא נתאר לעצמנו שאין לנו צרכים או חלומות, אתה פטור מדאגות, אתה זקוק רק לאהבתו? אתה לא רוצה שהוא יאהב אותך? "אללה אוהב את אלה המבקשים את עזרתו". המשמעות היא שאללה יאהב את האדם שהוא לא יעבור רגע שלבו פועם שלא למענו, באהבה, בתשוקה ובגעגוע. אללה שאין אלוה מלבדו אוהב אותך, זוהי סיבה מספקת שתהיה תלוי במגנך, יתברך שמו, ושאתה את שמו בעל התכונה העצומה.

דיינו באללה

באים אליך אנשים ומורידים מערכך, מספרים לך סיפורים מהמציאות המכוערת, ורוצים להסיר את האמונה מלבך, משחקים ברגשותיך. מצווים עליך שתפחד ותתחלש, שדעותיך ישתנו, וגם עקרונותיך. באותו רגע טהר את לבך באמונה ואמור: "דיינו באללה שהוא הטוב במגנים". באותו רגע שאתה אומר את המילים הללו, ברכותיו וחסדיו של אללה יגיעו אליך, ולא יאונה לך כל רע. תקרא בבהירות:

וכן לאלה אשר אמרו להם האנשים: "הנה האויבים הכינו לכם כוח רב להילחם בכם, עליכם לפחד מהם."

אמנם, זה רק חיזק את אמונתם, ואמרו, "דיינו באללה שהוא הטוב במגנים"

הרע לא יפגע בך, אפילו נגיעה קטנה ממנו שחשבת שלא תיחלץ ממנה לא תגיע אליך, עורך לא יפצע, לא יכנס אל ליבך צער, וזאת בזכות יכולתו של אללה.

הגד בלבך: "דיינו באללה שהוא הטוב במגנים".

אם תיעזר באללה, אתה תיעזר בזה שאין אחר להיעזר בו מלבדו.

חלקם אומרים: "אבל יש לנו רק את התפילה!", מוזר, האם יש עוצמה מלבד זו? התפילה היא מסימני הגנת האל, התפילה היא הביטחון בלב, לפני שהיא מילים שנשמעות, וזה בזכותו, שהוא הכל יכול, יתברך שמו.

זוהי מהות העזרה של אללה בכל תכליתה.

מישהו אומר: "לפלוני אין אלוה מלבדו", הגד לו: "מספיק לנו שאללה הוא המגן, לא יחסר לך דבר כשאתך מלך המלכים, אלוהי המערב והמזרח".

סיבה משכנעת

אתה יודע למה מספק אותך להיעזר באללה? יש סיבה מאוד משכנעת, כי הוא, יתברך שמו, שולט בשמיים ובארץ: "לאללה שייך כל אשר בשמיים ובארץ, הוא אללה המגן". אתה פוחד מאנשי כדור הארץ? אך הוא אללה השולט בעולם?

תקפה אותך מחלה שלא מצאת לה תרופה? זה בשליטתו של אללה, הוא הכל יכול אשר ירחיק את המחלה מגופך!

כל האסונות והדאגות והעייפות נמצאים על כדור הארץ? סמוך על אללה שברשותו כל הארץ ומי שחי בה. במילה אחת הוא מחסל את צרותיך ודאגותיך והעייפות שלך!

כי הוא, יתברך שמו, יעשה כל דבר שהוא רוצה, על כן אנו נעזרים בו: "אללה ברא כל דבר, והוא הכל יכול".

אמור: "דיינו באללה שהוא הטוב במגנים", זה אומר שאין לנו מלבד אללה, הוא המגן, אין מגן כמוהו בגדולתו ובעצמתו.

היזהר

היזהר שלא יהיה לך מגן מלבדו, שלא תפנה אל אחד מלבדו, מפני שכך אתה תיחלש, מחשבותיך ילכו לרחוק, ולבך יתעה.

אללה אומר: "אף אחד לא יגן עליכם מלבדי".

אסור לך לחפש אחר מלבדו, הוא חי וקיים. תפנה לאחר בעודו חי לנצח? תפנה לאחר והוא שדואג לפרנסתכם?

הוא השומע ויודע את הכל, הוא יגן עליך, הוא השומע את הנסתר, ורואה בחשיכה, איך תסמוך על אחד מלבדו? האם האחר מסוגל לשמוע או לראות את כל מה שנזכר?

"אללה מגן, הוא השומע את הכל והוא הרואה את הכל".

זה העושק שפוגע בך, הוא יצורו של אללה שמגן עליך, אז סמוך עליו, יתברך שמו, שירחיק את כל הרע מעליך, והגד בגאווה:

"דיינו באללה שהוא הטוב במגנים".

אם השטן וצבאותיו, והכוח שאללה נתן בידינו יכול להפחיד אתכם ולהפריד ביניכם, דעו שהוא לא יגיע לדרגתו של אללה המגן. "כי שלטונו אינו חל על המאמינים שאללה הוא המגן שלהם".

ומה תאמר על מנהל העבודה? השכן? הנסיך או השר?

זכור: מי שסומך על אללה, הוא נמצא שם בשבילו. אין לך צורך באף אחד, ולא להתייחס לאחר כאילו הוא העוזר והמגן שלך. אללה יספק לך את כל צרכיך וירחיק ממך כל רע. בהיעדר שמירתו של אללה עליך, אתה נחשב כמת.

החיים הם שדה המלא במחלות, עייפות, צללים, תככים ומזימות. בלי עזרתו של אללה, הנחשים יבלעו אותך!

איני רוצה להפחיד אותך, זו עצמאות. הגד: "סמכתי עליך אללה". האם לבך אמר זאת? כעת אתה יכול לחייך, כל הנחשים אבדו!

דברים שמאיימים עליך

יצאת מדלת ביתך, ואנשים מחכים לך בחוץ. בדרך אתה עובר תקרית כואבת, או משב רוח שגורם לך שתחלה, או חור באדמה שאליו אתה נופל, או בן אדם נתעב שמקלל אותך או אדם קנאי שמקנא בך, או פקיד שמעיף אותך, או מוכר שמרמה וגורם לך להפסיד. רק הגד את מה שציווה עליך הנביא הנדיב: "אללה אתה המגן שלי, עשה שלא אטעה ולא אגרום לאחרים לטעות, עשה שלא אעשוק ולא יעשקו אותי, בין אם זה בידיעה ובין אם לא". כעת צא אל העולם, וצפה להקלה ולהצלחה ברצונו של אללה, היום כל פחדך ייעלמו.

כשאתה ישן הוא השומר עליך, אז תבקש בעוצמה וביראה שישמור עליך. בכל עת ובכל רגע זכור: הוא השולט, אז סמוך עליו, אתה זקוק לו, נצל את ההזדמנות.

אללה! עשה אותנו מאלה אשר נעזרים בך! אנו באים שתגן עלינו, שתיתן לנו את האמונה, ושהאמונה תנקה אותנו מכל העוולות! אנו סומכים רק עליך!

הגומל

נדיבות אללה מגיעה, וכל המשוואות משתנות! זוהי נדיבות שאינה נכנעת למשוואות, זה הוא חסד מאללה!

הגומל

פעם עשית למישהו טובה והוא התכחש למעשה שלך? שכח אותך לגמרי? התודה לא נראתה על פניו? פניו המשיכו להיות צרים כמו קודם?
אין ספק, זאת היא התנסות כואבת ומכאיבה.

החיים מלאים באנשים שלא יודעים לבטא את המילה "תודה".

עזוב אותם, אל תלין עליהם, חייכם קצרים, אל תחשוב על ממלכת ההכחשה שהם חיים בתוכה, התפנה להודות לגומל, יתברך שמו, כך תחייה את הפרחים בלבך שאחרים רצו להרוס. חיה בצלו של הגומל, דמיין את צלו של אללה העצום, מחק מעל פניך את צרות החיים המעייפות והתפנה אל שמו הנעלה.

כשהוא נותן לך, הוא מדהים אותך

יתברך שמו מודה לעבדו על מעשיו הראויים, אין גבולות לביטוי "מעשה ראוי". עוצמת השם ממלאת את השמיים והארץ! הוא, יתברך שמו, מצווה עליך לעשות את המעשה הראוי, הוא המיטיב עמך בחיך ובסוף חיך. אם תעשה את הטוב והראוי, אללה יודה לך על כך שידעת את הכיוון.

הוא מקל עליך בעשיית הטוב, הלא כן?

כמו שהעיניים לא רואות את אללה, יתברך שמו, כך גם שמותיו והתכונות שלו, אף שכל בעולם לא ידע את תוכנם המלא.

עם כל זאת אנו נמסים למשמע השם הזה, מבקשים להעביר את חיינו בצלו.

מתודותיו של יתברך שמו:

הוא סולח על החטאים, ומסתיר את הבושות, מעצים את המעשים הטובים, נותן לכם את הבריאות, בנים, כסף, חיים טובים ושם טוב.

הוא נענה לתפילותיך, אתה חש בקרבתו, והוא שומר עליך. הוא מסיר מעליך את המחלות שאחרים נפטרו מהן. הוא מסיר מעליך את הצרות שאנשים נפגעו מהן ואף מתו. הוא עושה אותך יציב עד הסוף, מוביל אותך אל האמת, בזמן שאחרים לא יודעים את דרכו.

שאלה בחשבון

קרא ודמיין:

"משלם של אלה התורמים מכספם למען אללה כגרעין שהצמיח שבע שיבולים, ובכל שיבולת מאה גרעינים". האם הם נגמרו? לא: "ואללה יכפיל למי שירצה"

יתברך שמך!

גרגיר של מעשה טוב נעשה בזכותו, בנדיבותו בתודותיו לך, לשבע מאות גרגירים של שחר וגמול על מעשים טובים. איך? אחד שווה לשבע מאות. עשה מעשה טוב אחד ותקבל גמול אחד. ברצונו של האל, שכרך יגיע לשבע מאות, כי הוא מכפיל את מספר חסדיו על מעשה טוב.

משוואות משתנות בזכות נדיבותו של אללה, כי הנדיבות אינה שאלה של נוסחאות בחשבון אלא לנדיבותו של אללה!

יתברך שמו מפתיע אותך בחסדיו ונדיבותו? ומי מאתנו לא זכה לנדיבות וחסדי האל. בכל רגע שאנו חיים, זוכים אנו לחסדי האל במענקים ומתנות שאי אפשר לספור או למנות אותם.

שמותיהם מוזכרים בקוראן

אלו הנביאים שלו שעשו מעשים טובים ועמלו להפיץ את מסריו. הוא הודה להם, עשה מהם דמויות שאנשים מזדהים איתן, סיפוריהם נזכרים לעד בספרו הקדוש. הוא שמר על כבודם, לא הרשה לאף אחד להפחית מערכם או לחשוד בהם. הוא הודה להם על דברים אחרים, יתברך שמו. לזכר שמותיהם בספרו יש תכונה שתמיד אני חש בה.

המלך הנעלה אומר על אחד מעבדיו: יבורך העבד!

אללה, אם רצה להיות נדיב, כמה גדולה היא נדיבותו.

ואם עיינת בנדיבותו, יתברך שמו, לנביאנו מוחמד, עליו השלום, איך נתן לו את ברכתו, כאמור "רחמי האל ניתנים לכם". הוא בחר בו בשליחותו, כאמור "אללה יודע על מי להטיל את שליחותו". הוא ליווה אותו בכל שלבי חייו, כאמור "אתה הנבחר מבין האנושות". ולו נתן את המוסר הנעלה בעולם, כאמור "אתה בעל המוסר הנעלה".

תראה איך קשר את שמו בשם אללה בעת קריאת האד'אן

אל-חסן אמר: "אללה צירף את שם הנביא לשמו בחמש התפילות באמצעות קריאת המואזין, ואני עד לכך, והוא קרא לו בשם שיעצים אותו, והוא כתב על כס מלכותו את השם מוחמד".

ואילו הצדיקים שוויתרו על נשמתם וחייהם וכספם למען הדת, אללה הודה להם ובירך אותם והכפיל את שכר מעשיהם, כולם ללא יוצא מן הכלל, ועשה מהם את המיטב מהאנשים. אמר לזכותם: "אללה בירך את המאמינים שנשבעו לך אמונים מתחת לעץ". ועוד אמר "זוהי הבטחת אללה המבורכת". הסיפורים על חסדיהם ותכונותיהם נזכרים תמיד, וכל זה כתודה של אללה למעשיהם, מאמציהם ומאבקם.

משקלו של גרגיר חול

כמו שאללה מודה על מעשה חסד, כך מודה, יתברך שמו, על הזכרת שמותיו היאים לגדולתו ונדיבותו. תודתו והערכתו הן גדולות ועצומות מכל התודות שאנו מכירים. הוא מודה פעם אחר פעם על כל מעשה טוב. הוא מודה על כל מעשה גדול וקטן בתנאי שהמעשה ייעשה בכוונה טובה. הוא מברך על המעשים טובים, על כל מעשה טוב אפילו שמשקלו כמשקלו של גרגר חול, "בורך כל מי שעושה מעשה טוב גם אם משקלו כשמקל גרגיר חול".

אישה נכנסה לגן עדן בזכות חתיכת תמר, ופרוצה נכנס בזכות כך שהשקתה כלב. ועוד אחד שכל חייו מלאים בחטאים, ציווה על בניו שלאחר מותו ישרפו את גופתו, מפני שהוא פחד הוא שאללה יענה אותו, והוא הגיע לגן עדן בזכות פחדו מאללה. ועוד אחד, הרביעי במספר, בנדבה אחת קטנה שנתן לחברו, הגיע לגן עדן, ועוד חמישי שהרג מאה אנשים, נכנס לגן עדן כי הוא ביקש את רחמיו ואת מחילתו וסליחתו.

מספר לי אחד מתושבי האזור הצפוני, לפני עשר שנים, כשהיינו עומדים בקרבת מסחר ידוע, את סיפורו באותו בית מסחר, ואומר:

בעליו היה פקיד פשוט שחסכו הוא ואשתו ממשכורתם בכדי שיוכלו לבנות לעצמם בית, כאשר חסכו את הסכום הנדרש, הבעל התפלל במסגד ושמע מילה מאחד המטיפים בה שהאיץ בבאי המסגד באומרו: "מי שבונה מסגד קטן, אללה בונה בשבילו בית בגן העדן".

המילים השפיע עליו, אז הוא הלך בלילה אל אשתו והודיע לה שבכוונתו להקדיש את כל הכסף שחסכו למען בניית מסגד. אשתו נענתה לבקשתו, גם היא תרמה את כספה כדי שתהיה שותפה בבניית המסגד!

תאר לך שתכניותיך שהקדשת במטרה להגשימן, זיעה של שנים, משתנות בלילה אחד! השינוי נבע מלבו, הוא רוצה בקרבת אללה ובחיי הנצח.

חברי המשיך לספר:

לאחר שבנו את המסגד, הם התחילו לחסוך כסף מחדש, עניין בניית בית מסחר עבר במחשבתו, הוא בנה בית מסחר קטן, ואל המקום הגיעו הלקוחות, והכסף זרם אליו, הוא הרחיב את בית המסחר ובנה שניים ושלושה סניפים לבית המסחר.

כיום יש לו שלושה עשר סניפים באזור. לא תפסיד לעולם אם תסחור יחד עם אללה.

פעם פגשתי מישהו שאמר לי ששמו פלוני בן פלוני אלרחילי, אמרתי בצחוק: "אתה הוא הבעלים של תחנות אלרחילי המפורסמות בעיר ג'דה?", אמר לי: "לא, אני אחד מקרוביו". הוא המשיך ואמר: "אני אספר לך את סיפורו של אלרחילי. בתחילת חייו הוא נתן נדבות לעניים, ועזר ליתומים, היטיב עם קרוביו ומשפחתו במעשים גדולים וטובים. אז השמיים נפתחו בפניו, והוא זכה בתחנה זו ואחרות מבתי המסחר המוצלחים".

זה מעשה ידיו של הגומל, יתברך שמו!

תן מכספך לאחרים. אללה יגמול לך

אומר, עליו השלום: "צדקה לא מפחיתה מערך המאמין". חייבים אנו שנאמין במילים אלו אמונה עמוקה, ובדברי אללה; "עבדי, תן מכספך לאחרים, אללה יגמול לך".

אם תיתן ריאל אחד לעני, היה בטוח שאללה ייתן לך מחסדיו שהוא מעל ערכו של הריאל בדמות בריאות, ברכה וחסדים.

סטודנט באוניברסיטה, בהליכתו אל המסגד, שמע אדם הקורא לאנשים להעביר תרומה בקופת התרומות, מאיץ באנשים ואומר: "תן מכספך, אללה יגמול לך". חיפש בכיסו ומצא חמישה שטרות של ריאל, שם אותם בקופת התרומות, ובלבו נשמע קול האמונה והיושר, ואמר: "אלוהי, תרמתי את העוני שלי, גמול לי בעושר שלך!".

בערב ביקר את אחיו, והאח הודיע שכסף רב נכנס לחשבוננו והוא אינו זקוק לכל הכסף. בתחילה הוא סירב, רק שאחיו לקח מהכסף אלפיים ריאל ונתן לו אותם. אללה גמל לו על מעשיו.

בזמנו קראתי באחד הירחונים סיפור שכתבה אישה אחת:

בוקר אחד דפק על דלת ביתם קבצן אחד, היא הוציאה מארנקה את מאה הריאל האחרונים ונתנה אותם לקבצן בעוד נשמתה לוחש: "הוי אללה, הכפל אותם בעשרה". היא נכנסה למטבח והכינה ארוחת בוקר לה ולבעלה. הבעל התעורר משנתו, התיישב ותוך כדי שהוא אול את ארוחת הבוקר, הוא נזכר במשהו ואמר: "יש על השולחן דואר בשבילך, קיבלתי אותו אתמול". האישה קמה לבדוק את תכולת המעטפה ומצאה שיק בנקאי שנשלח אליה בתור שכר על נושא שכתבה באחד העיתונים, והפלא הוא; הסכום שבשיק היה אלף ריאל!!!

ותעשו חסדים

המנע מכך שתקוותיך ורצונך יהיו תלויים בעולם זה, אללה חוסך לך חסדים שאתה זקוק להם בחייך יותר ובסוף חייך.

התמונה תהיה בהירה יותר אם משווים אותה בחסדי ההורים למען החיים והצלחה בדברים אחרים, בעלי החסדים הם בעלי הזכות להצלחות בחיים. הסתכל אל המוצלחים, ותראה שחסדי ההורים הם מעל הכל, אין ספק בכך.

אומר יתברך שמו: "'ותעשו חסדים'".

גם אם החסד הוא קטן, הגומל גומל. "מי שעושה מעשה שמשקלו כגרגיר חול יבוא על גמולו".

גם אם הגרגיר אינו נראה, אין ספק שעשית מעשה שאת ערכו הגדול תראה מחכה לך בסוף ימיך. אללה ישמח אותך ביום שילדים מגיעים אל בגרותם.

דאג שתכבה את אורות הפנסים במכוניתך במעבר החציה כדי שלא תפריע לאנשים ברחוב ממול, הם לא יודעים על כוונותיך או מעשיך, רק הזהר מלחשוש שלא תקבל את גמולך. יכול להיות שמחלה גורמת לעיוורון בעינייך, או משהו גורם לתקלה במוניתך, או שבעיה כלשהי תוקפת אותך. אללה בתודתו לך מגן עליך וגומל לך על חסדיך.

בלילה, אם תרצה לפתוח את הדלת, עשה זאת בזהירות ובשקט, שלא תפריע לישנים. כשאתה פותח את דלת המסגד, תן למבוגר שייכנס קודם. הזהר לא לדרוך על חתול עובר. חייך לילד. עשה סדר בחדר שסביבך. התפלל למען מוסלמי שמת, כשאתה יודע שאין אחד

מקרוביו שיתפלל למענו. סגור את ברז המים המטפטף במלואו. הזז הצידה ענף עץ שזרוק על אם הדרך. כל זה נחשב למעשה טוב. "עשו את המעשים הטובים".

היה בשקט

מהטוב במעשים: כאשר אתה אוחז בקוראן ורוצה לקרוא בפסוקיו. אז אתה רואה שלבך מאיץ בך לעשות מעשה חסד, ואתה מחליט שלא יגיע סוף היום מבלי שתעשה את המעשה.

אבל אם תשאל מה מעשה החסד הכי גדול שתוכל לעשות, אז הרי הוא שתתפלל לאללה! שתחיה את חייך בעודך מוסלמי, ותתפלל לאללה כל עוד אתה מוסלמי. יחסיך עם האנשים ייעשו בעוד היותרך מוסלמי, תחוש ותחייה את האסלאם, ותמות בעודך מוסלמי!

האמאם אחמד שאל: "מי שמת מוסלמי בעודו שומר על דברי הנביא, המוות שלו הוא ברכה". אומר, יתברך שמו: "כל מעשה טוב שאתם עושים תמצאוהו אצל אללה".

כל מעשה טוב שתעשה, תראה שהגומל והשומר שמר עליו, ותמצא שבאחרית הימים מעשיך נהיו גדולים ועצומים יותר ממה שעשית אותם.

מעשים טובים מגנים עליך מפני הרשע. אתה לא תאבד את מעשיך הטובים, הם אלה שישמרו עליך שסופך לא יהיה רע!

תחושתיך שהוא אלוהינו הגומל, וכל החסדים המגיעים ממנו מגבירים את בטחונו של עבדו באללה, יתברך שמו.

לאן?

נאמר לאחד מבני ערב: "אתה הולך למות!". אז הוא אמר: "ואחר כך לאן?". אמרו לו: "לאללה". הוא אמר: "האם אשנא לפגוש אותו ורק טובות ראיתי ממנו?". אז הוא התמלא בתחושה עצומה ותחנונים לאללה העצום, וקרא בפניו פסוקים מהקוראן.

יתברך שמו אומר: "כל רווחת חייכם מקורה רק מאללה" - כל דבר? אכן כל דבר שמקיף אותך, בריאות, כסף ושלווה, מקורם מאללה.

"חסדיו של אללה כלפיך עצומים". התפלל אליו שישים או שבעים שנה, שנים אשר עוברות עליך ללא שינה ובלי מעשים אשר מותרים לך, ועבור כל זאת הוא גומל לך בגן העדן שרוחבו השמיים והארץ, ובו תחיה לנצח נצחים!

אם אללה גומל לך על כך שלא עשית רע, מה גמולו אם עשית משהו טוב? אל תבדיל בין לבין עבדי אללה, ואסור לך לחשוב שלא יכבד אותך ויודה לך, מפני שהוא הגומל יתברך שמו.

הצלה

שלשה מתחבאים מהגשם ונכנסים למערה, שלאחר מכן פתחה נסגר בסלע עצום והם אינם יכולים לצאת. הם מתפללים ומתחננים אל אללה שיציל אותם בזכות מעשיהם הטובים. תודתו של אללה שהוא גומל על מעשיהם בהרחקת האסון והזזת הסלע העצום. לאחר שהשלישי מבינם סיים את דרכו, הסלע זז הצידה, כולם יצאו וצעדו לאור השמש.

כל חייו של ישוע עליו השלום מוקדשים לאללה, יתברך שמו. מאז שהוציא מפיו את מילתו הראשונה, כאשר היה בעריסתו, הוא המשיך להיות עבדו של אללה. בני ישראל מתכננים להרוג אותו, אך תודתו של אללה אליו הייתה מוזרה, הוא העלה אותו אליו. כך הציל אותו מחיי הדאגות והעצבות. הוא נתן לו לחיות יחד עם המלאכים והטובים באנשים שהוא ברא.

אתה המרוויח הגדול בחברתו של אללה. רק לאללה יש את היכולת להציל אותך.

החסדים שאתה עושה בחייך הם הערבות להצלתך. כך ניצל יונה מבטן הלוויתן בזכות תפילותיו. אתה סוחר עם מי שנדיבותו, תודותיו וחסדיו אינם נגמרים.

אין כל חיסרון בשוק שאללה מנהל את ענייניו, אז תהיה איתו ותביט בחסדיו. הוא לא יטוש אותך, היה בטוח בכך, רק היה איתו.

אללה! עשה כך שנודה לך על חסדיך, ושנזכור אותך בכל עת! הראה לנו את הדרך הנכונה וגמול לנו במעשיך הטובים! אלוהינו אתה הגומל!

האדיר

כל פעם שחלומנו נכבה, צף חלום יפה יותר. כל פעם שנחלש בלבך זכרו, היזכר במעשיו וזכרו הטוב ביותר.

האדיר

האם המציאות שברה אותך? והצרות נעשות האויב שלך? והמצוקות חברו נגדך? והמחלות תקפו את שדותיך? והבדידות גרמה לכך שתהיה חלש? והקיפו אותך המבטים המשפילים? נשמתך וליבך נשברים? נשימותיך החלשות זקוקות למי שיאחה את השברים והחולשות? למה שלא תכיר את השם "האדיר" שמשמעותו תאחה את שבריך? ותרפא את פצעריך? ותרגיע ברוחה הקלילה את הסופות הסוערות בנשמתך?

לבך השבור. איך הוא נשבר?

מה המשמעות של השם "האדיר"? הוא המאחה את גופם ולבם של עבדיו.

החיים בסביבתנו נותנים לנו בריאות ואושר, ותרופות מרגיעות, ואת הסרת הדאגות. הוא, יתברך שמו, ידע ששברים יהיו על מנת חלקם של עבדיו, שברים בגופם, בלבם ובחיייהם. שברים שאת סימניהם נראה על מצחם, והשפעתם על נשמתם, לכן רחמי האל הם שאיחו את השברים, והוא קרא לעצמו בשם "האדיר".

הרבה שברים יש בחיינו:

תקרית בה נשברות העצמות, השפלה ששוברת את רוחו של האדם, עוני שמחליש את הנשמה, מחלה שגורמת לנפילת כוחך, פחד שחונק את בריאותך, שנאה שפוגעת בתחושותיך, נסיבות שגורמות לך להרכין את ראשך!

וכגודל פתחם של השברים, כך נפתחים שערי השמיים לתחבושות הרחמים והאהבה שמאחה את השברים. יתום שנשברה נפשו ממבטו של השחצן, ולולא האדיר נפשו תהיה שבורה לנצח. גם חלש שהחיים סטרו לו באמצעות החזקים, לולא האדיר, היה נשאר מורכן ראש עד סוף חייו. גם העני אשר הושפל למשמע מילותיו של העשיר, לולא האדיר, מילותיו יישארו כאות קין עד סוף חייו.

הוא מאחה את השבור, עוזר לחלש, ומעלה את ערכו של הקטן, רחמיו חובשים את פצעי הנפשות.

אנו מכירים אנשים שסבלו מאבותיהם, רק שבסוף יצאו בריאים בזכות רחמי האל. סבלו כשאחרים לעגו להם, אך יצאו מהמצוקות מוצלחים במיוחד. סבלו ממחלת השחפת, ומרגישות בחזה, התבגרו ונעשו בריאים וחזקים.

לאן נעלמו כל המחלות והצרות? רחמי האל איחו וריפאו אותן, האדיר ציווה שהן ייעלמו.

ותאחה את שבריי

הותר לנו לומר בין שתי סגידות: "אללה סלח לי ורחם עליי, שמור על בריאותי ועל פרנסתי ואחה את שבריי".

אחה את שבריי, כאילו שאנו סובלים משברים כל יום וזקוקים אנו לעזרתו!

לפני בערך משמונה עשרה שנים נפטרה הבת היחידה של אחותי בזמן שידיה של אחותי אחזו בה. היא צעקה בוועדה נחנקת, ואני שמעתי את הצעקה בחדר הסמוך. זאת הייתה צעקתה האחרונה!

לפנות בוקר נכנסה אמה לחדרי, לבה היה שבור ומלא עצבות שגרמו לכך שענייה לא יעצמו. הראיתי לה את הנאמר באחת התפילות בנוגע ללדת צאצא חדש, והיא אמרה את מילות התפילה בקול רועד תחת השפעת האסון, ומילותיה עלו לשמיים, לעבר אללה, זה אשר מאחה את שברי ליבם של מתפללים אליו. הוא פיצה אותה בבנים ובנות שאללה נתן לה במתנה, הוא המרבה במתן שלו כלפי עבדיו.

אם הרגשת חום בנפשך, ונשרפו חלומותיך, אם בניין נשמתך התמוטט, אמור: הוי אללה.

מתיר את הקשר בלשוני

שנה שעברה פגשתי תלמיד שסבל מקשר בלשונו, הוא היה מתקשה כאשר הוא היה מבטא את המילה וחוזר עליה כמה פעמים! ייעצתי לו שבכל פעם שהוא סוגד שיתפלל לאללה ויאמר: "אנא התר את הקשר מלשוני, שיבינו את מה שאני אומר". השנה פגשתי אותו שוב והוא דיבר ברהיטות, שאלתי אותו – שכחתי את עצתי אליו – על הסיבה לכך, והוא אמר: "התפללתי לאללה והוא התיר את הקשר מלשוני". אללה האדיר התיר את הקשר.

הוא האדיר שמשיל מעליך כל צרה, ובזכותו תחלים ממחלותיך, מפני שהוא מרפא החולים. הכאבים מתרבים בלבו של האדם, והאדיר מאחה את כל שברי הלב. הוא מאחה את הלב והעצמות והנפשות, הוא גורם לכך שהפצעים ירפאו, והדמעות פוסקות בזכותו, יתברך שמו.

אם הצרות פוגעות בך, והאסונות מילאו את חייך. אל תמשיך לבכות, הסגידה שלך מופנית אל מכה, והיא גורמת לכך שתיפטר מכל האסונות והצרות בתוך רגע, בזכותו של אללה.

אוהב אותך כשחיוך על פניך

אחרי תפילת הערב ישב פלוני כשראשו מורכן, מבקש את רחמי אללה, ובכיסו כמה שטרות של ריאל שלא עונים על צרכי חייו. כשמסתכלים עליו מרחוק רואים באיזו צרה הוא נמצא, ואת הפצעים שממלאים את נפשו, רק אללה האדיר הביט בו ממרומי השמיים באותו לילה, וזכותו של אללה היא שהעניקה לו את כל מה שהוא רצה. הוא לא דמיין ולא ציפה שהדברים הטובים יקרו, וכל זה קרה לפני ששקע בשנתו. אללה אוהב אותך כשחיוך על פניך, ביכולתו לגרום לך לפתוח את פיך ולהציג חיוך על פניך, חיוך שמרחיק מפניך את סימני הצרות.

אם תראה אדם שבור, אחה את שבריו, מפני פעם היית אתה שאיחו את שבריו. אל תישן בעוד שכנך רעב, אל תצחק בעוד אחיך בוכה, אל תהנה מהחום שבביתך בעוד שרוחות החורף מנשבות על גופו של הרזה.

העגלה

מכר שלי אומר: ראיתי אישה מבוגרת דוחפת עגלה במעלה הר. העגלה מלאה במצרכים, ושנות חייה נראות וצרותיהן גם נראות על פניה.

הוא התייחס אליה כאל אמו, כל חלק בגופו בכה, ולבסוף גם עיניו בכו. הוא הוציא את כל מה שיש בכיסו ושם בידה, כאשר הוא עומד ליפול מעצבות מהמראה של המסכנה.

הוא אמר: לא עלה בדעתי שאתן לה צדקה, או שהגומל יודה לי, רק רציתי לראות את דמותה של אמי בנפשי, ולא הצלחתי.

עבר חודש והנה הוא רואה שסכומי כסף עצומים מופקדים בחשבון הבנק שלו! הגומל המבורך לא ייתן שתעזור לחלשים מבלי שיגמול לך על כך.

היה אתה התרופה למחלה, והמתיקות אם האחר נעשה מר.

היה כמו חלון שעובר דרכו האוויר הנקי ונושמים אותו האנשים שסבלו מעשן החיים הקשים, ערכיך יהיו נעלים, וידך תהיה על העליונה.

הנביא, עליו ברכת אללה והשלום, בא לבקר את יהודי חולה. אבו בכר, שאללה יתרצה ממנו, מטאטא את בית העיוורת ונותן לה אוכל. עבד אללה בן אלמובארק נפטר, והעניים מאבדים את הפרנסה שהוא הניח על דלתם לפנות בוקר, רק לאחר מותו הם יודעים שהוא זה שהניח אותה..

סיפר לי חברי שכאשר היה סטודנט באוניברסיטת אום אלקורא, בדרכו אל האוניברסיטה פגש מישהו ששאל אותו על תחנת המשטרה. חברי הודיע לו שהוא ממהר להרצאה, ושבשבוע הבא יש מבחן קשה. בכל זאת הוא הסיע אותו שיהיה בקרבת המקום שהוא נוסע אליו. הנוסע סיפר לו שלפני שלושה ימים איבד בהיותו בהר את הארנק, הפלאפון, ואת דרכו, וכל מסמכי הזיהוי וכעת אין לו מסמכים מזהים, אינו יכול לישון, לאכול או ליצור קשר עם אחרים.

"התעייפתי" הוא אמר ופרץ בבכי והמשיך "עברו עליי שלושה לילות כשאני ישן ברחובות." הוא היה שבור. חברי אמר שהוא ניחם אותו, הזכיר לו את אללה ואמר לו: "אללה לא גרם

לך שתאבד את הדברים ותשפיל את עצמך בפני אחרים, סגוד לו, בקש את עזרתו ואנשים יאהבו אותך". הוא נתן לו שמונים ושלושה ריאל, זה כל מה שהיה לו, הוריד אותו וראה חיוך על פניו.

לאחר שבועיים הגיעו תוצאות המבחן שניגש אליו באותו חומר שלמד, כשהוא לא פתר אף שאלה באותו נושא שלמד. הוא היה שלם עם עצמו שנכשל, מגיע לו לקבל ציון של אפס, ואז הוא גילה שהוא קיבל ציון של 83 כמספרם של השטרות שנתן לאותו, מספר השטרות שווה למספר הציון שקיבל, לא פחות ולא יותר.

הוא אללה, חברי, הוא אללה. אללה הודה לך שעזרת לאחות את שבריו של האיש.

חדר המשרת

אם דפקו על דלתות המלכים, אתה תדפוק על דלתו של המלך העצום. אם עמדו בהשפלה בחצרו של הנסיך, עמוד אתה בחצרו של אללה הנדיב. אם נסעו מבית חולים לבית חולים אחר, אמור: הוי אללה.

מפתח ההצלה בידו. יש בידו אוצר הגדול בערכו של החלמה ממחלה? היודע אתה איפה נמצא האוצר? בידו של אללה. "כל אוצרות העולם בידינו". גם האושר הוא אוצר, גם הביטחון, שלוות הנפש. אתה תיטוש את מי ששולט בכל דבר, ותפנה לעבדו שאין בו תועלת לטוב ולרע, למוות ולחיים?

כמה הדבר מצחיק שאדם מתעלם ממלכותו של מלך העולם ונכנס אל חדרו של המשרת ומשוחח איתו! אנחנו עושים דברים יותר מצחיקים כשאנו מתעלמים מיכולתו של מלך העולם לעזור, ויענה על בקשותינו, ונוסעים אנו אל וושינגטון או אנגליה וחוזרים אחרי חודש בתחושה של אכזבה והפסד. לא מדברים כאן על הטיפול במחלה, או מיזם, מדברים על תלותנו באדם ושוכחים את הבורא.

החלום והזיכרון

חיה את ימיך עם אללה האדיר, העבר את משמעות שמו על פצע, עורר את השמחה בנפשך, מתקוותיך עשה לך שמש חיים המחסלת את כל האומללות בחייך.

נביאנו, עליו ברכת אללה והשלום, מגיע אל א-טאיף, נושא באמתחתו שברון לב ועצב, לאחר שהמנוולים זרקו עליו אבנים ורגליו דיממו. רואה אותו מלך המלכים, מלך העולם הזה והעולם הבא. רואה את לבו המלא בעצבות, שולח אליו את גבריא אל מלאך ההרים שיעשה סוף לצרות, שולח אותו במשימה מיוחדת שקשורה בהרים הגבוהים. מלאך ההרים מסתכל על הנביא, עליו ברכת אללה והשלום, והוא בכל צרותיו צועד אל עבר אלטאיף, ואומר: "אללה ציווה עליי להיכנע לרצונך, מוחמד, אם תרצה שאשמיד אותם, אעשה זאת". הוא יחסל עיר במלואה בכדי שיאחה את השבר שלך! רק שמוחמד, עליו ברכת אללה והשלום, סולח להם.

כששוטי הלעג השורפים עקצו את ליבו של נוח, הוא הסתכל אל השמיים והתפלל אל אלוהיו: "אני מובס, האם אנצח?". המלך יתברך שמו פתח את דלתות השמיים, וארובות השמים נפתחו, והוא הטביע במים את כל כדור הארץ. כל זה למענו של נוח עליו השלום!

רק אללה יכול לאחות את שברי הנפש במעשה כזה! מקצת האנשים חושבים שהמשימה שלהם היא להחריב את חייך, ללעוג לך, להמעיט מערכך מול חבריך. לולא אללה באדירותו הם היו טוחנים אותך בתחבולות שלהם.

הם נכנסים אל תוך עיניך בכדי לגנוב את היפה בחלומותיך. מסתננים אל ליבך בכדי למחוק את הנפלא בזיכרונותיך! כל חלום שנכבה, במקומו ברא אללה חלום יותר יפה, וכל זיכרון בלבך שאבד, אללה ברא בשבילך זיכרון יותר נפלא!

ספל קפה

אללה הזין את חיינו בישועות, בתחבובות ובתרופות. אנו יודעים על חלקם, רק שאנו לא יודעים על רובם, דברים שאללה ברא בעולם רק בשבילך, רק כדי שתחייך, ותחיה חיים מכובדים, ותתפנה להתפלל אליו.

פצענו מתרפאים כאשר לוקחים את התרופה המתאימה, וכשאוכלים את האוכל הבריא, וכששותים את המים הנקיים. נשמתנו תהיה רגועה כאשר רואים חיוך על פני אחרים, וכשחשים את ידיהם על כתפנו, וכששומעים את המילה הטובה. כל צרותינו עוברות כשפוגשים בלב פועם באהבתנו, ויד מושטת לעזרתנו וכשלוגמים מכוס קפה בחברת אהובינו.

יש דברים שמתרחשים בתוכנו כשאנו מסתכלים אל הטבע היפה, וכשנשמע את מפלי המים, ונביט בציפור שמאכילה את צאצאיה.

התפילה הורסת את הייאוש בנפשנו, יתברך שמו של זה אשר בורא שמחה שמרגישים את טעמה בלשוננו. יתברך שמו של זה המביט בנו מעל כסאו הרם.

תפילות ההורה הם כמו חום בחורף החיים, וביקור אצל חבר הוא הנאה בתעתועי החיים, דאגתו של השכן אליך צובעת את נפשך האפורה. מיץ תפוזים גורם לך לחייך, וחתיכת ממתק נותנת טעם מיוחד, והרחצה החמה מרחיקה את העייפות. החיים מלאים בעזרים, אללה רוצה שנהיה מאושרים, שנחייך ונחיה חיים יפים!

היה סוגד

מי זה המאט את הליכתך לקראת אללה? מי מונע ממך להצטרף למאמינים שמתפללים בתוככי הלילה? צורתו של העובר בבטן אמו דומה לצורתו של זה אשר סוגד לאללה! המשך להיות סוגד לאללה כמו שהיית בהיותך עובר בבטן אמך, אללה נותן לך את הפרנסה, ומרחיב את צרות אופקיך, ורחמיו ישמרו עליך.

היה סוגד בליבך, גם אם הרמת את ראשך. אמור בפעימות ליבך: "יתברך שמו של אללה העליון", גם כשחיוך או צחוק על פנייך.

לחש בעורקיך: "אתה המאחה את השברים, אחה את שבריי", והסתכל היטב בנס שבונה לך נשמתך מחדש!

אללה! אחה את השבר בליבנו, והשבר בנשמתנו, והשבר בגופנו, אתה הכל יכול.

המדריך

הוא לא ידריך אותך למעשים טובים משום היותך פלוני בן פלוני, אלא משום שהוא רוצה להדריך אותך.

"אללה מדריך את מי שהוא רוצה אל דרך הישר".

המדריך

האם מבוכתך גברה עליך? האם אתה חש ששכלך אינו יכול לנווט אותך בין הנכון והשגוי? האם הציעו לך שני תפקידים שאינך יודע מי משניהם המתאים לך? האם נדחסו אל לבך שתי נשים ואינך יודע עם מי מהן תתחתן? האם נעשית עייף מדרך האובדן ותרצה שאללה ינחה אותך אל דרך הישר? דרך האור?

כנראה שאתה מוכן לתחילת תקופה חדשה עם שמו של אללה "המדריך". אתה צריך לדעת את משמעות השם העצום הזה. שאללה יוביל אותך מבעד לספק, ויוביל אותך אל דרך הישר.

חום

ההדרכה היא ההפך מסטייה, היא ההדרכה מהסטייה של החטא אל דרך הישר.

הוא, יתברך שמו, הוא זה אשר מדריך אותך, הוא מסיט את מסלולך אל דרך הישר, ואל הרצון ללכת בדרך הנעלה. כמו שהוא מדריך אותך, הוא מדריך למענך! הוא שולח לך את הדברים הנחוצים לך בחיך: שולח מים לאדמה שאתה גר עליה, שולח מזון אל המקומות שאתה חי בהם, ושולח את האוויר לריאותיך.

הוא שולח את המתנות לכל בני האדם לפני מצבם: המתנה לעיוור כדי שיוכל ללכת בדרך, והמתנה לחירש כדי שיבין את מה שאומרים, והמתנה לנכה כדי שיגיע אל מטרתו. מתנותיו

אל הנער כדי שיתרחק ממה שמזיק לו ומתנותיו אל כל ברואים שידעו מה תכלית חייהן, וידעו את האינטרס שלהן, וידעו את הרע ויתרחקו ממנו, וידעו את הסכנות ויאבקו בהן. הוא מדריך את התועים במדבר. מדריך את הקורא אל נושא הידיעה. מדריך את המגלה אל ההמצאה. מדריך את מי שמתאמץ אל פתרון השאלה. מדריך את המטיף אל השיטה הטובה ביותר. מדריך את האב אל הדרך הנכונה בייעוץ לבנו.

זו אינה מקריות

ההקשבה לקוראן היא מקור המתנות, והיא העצומה במתנות שאללה נתן לעבדיו. בפסוקי הקוראן נמצאים הכלים של ההדרכה לדרך הנכונה. כדברי אללה: "הקוראן מדריך אתכם לדברים היותר נעלים". אין אחד שיודע וקורא את הקוראן שיכול להיפגע ממחסורים או סטיות.

סיפור התאסלמותו של עומר אבן אלח'טאב ידוע. הוא נכנס למקום בו ישבה אחותו, והרשע נגלה בעיניו, עד שהוא קרא יחד איתה את סורת "טאהא". לבו סגד בגומחת האמונה במסגד, לא קם עד שהוא מת, שאללה יתרצה ממנו.

אילו תחושות עוברות עליך כעת? איזה וודאות מתעוררות בך בשעת הקריאה?

התעלמנו מהרבה מצוות על דרך הישר, ולבנו נאטם לרבות מההדרכות?

לא ולא

אחד מסוגי ההדרכה זה כשאתה רואה בחלומך את ההחלמה ממחלתך, או עצה או הזהרה. מספרים על אחד שהיה חולה, שראה בחלומו שהתרופה למחלתו היא "לא" ו"לא". הוא הלך אל שייח' אחד ושאל אותו. השייח' אמר "אני רק יודע שאני קורא את הקוראן במלואו כל יומיים. תן לי זמן, אולי אמצא בקוראן פירוש למהות חלומך". לאחר יומיים אמר לו "ההחלמה ממחלתך היא בדמות שמן זית". אללה אמר בסורת "אלנור": אללה הוא האור של השמים והארץ. אורו נמשל לגומחה אשר בה מנורה, המנורה בתוך כלי זכוכית,

והזכוכית ככוכב מזהיר, ודולקת בשמן עץ הזית המבורך, העץ אינו נוטה מזרחה ולא מערבה. שמנו כמעט מאיר אף אם לא תיגע בו אש", זוהי משמעות חלומך!

אחד העמיתים סיפר לי שבעודו הולך לתפילה דרס במכונית הג'יפ שלו את הבת של אחיו בת השנתיים מבלי שישים לב לכך. אביה מיהר לקחת אותה לבית חולים, כשהמוות נראה בעיניה. הרופאים אמרו לו ש-80 אחוז שהיא תמות! בן הדוד התקשר לעמיתי בשביל לתת עצה, אז הו יעץ לו לשחוט כבש ולתת את בשרו בתור צדקה, אולי היא תחלים. הוא עשה כדברי בן דודו ולפנות בוקר השתחררה הילדה מהמחלקה לטיפול נמרץ.

אללה הדריך את בן הדוד לראות את היחס בין בשר הכבש לבין בשרה של הילדה. אללה העריך את הדרך בה היא תחלים יותר מכל הרופאים בהערכות שלהם.

ישנה גם הדרכה בעצה אקראית. סופר על זמר שקולו היה יפה מאוד. אחד הצדיקים עבר לידו ואמר לו: "יש לך קול יפה, הלוואי שתשמיע בקולך פסוקים מהקוראן". ומאז האיש חזר בתשובה!

צל של אור

ממרומיו הוא רואה את התועים בדרכם, רואה את גבעות האובדן אשר סובבות את נשמתם. בלילה הוא מדליק להם צל של אור, ובעזרתו הם יראו את הדרך ויגיעו אל היעד.

הוא לא ידריך אותך בשל היותך פלוני בן פלוני, אלא בגלל שהוא החליט להדריך אותך, שהרי הוא "מדריך את מי שהוא רוצה אל הדרך הנכונה". לכן, עשה שכוונות ליבך יהיו טובות ומכוונות אל רצונו היקר.

אם ידריך אותך ואינך תלך בעקבות הדרכה זו, ולא תבטא אותה במעשיך, הוא ייקח אותה ממך, כמו האיש ההוא ששמע את פסוקי אללה ולאחר מכן: "השיל את עצמו מהם, הלך בדרכי השטן ונהיה אחד מהכופרים".

אם הוא ידריך אותך ואתה תודה לו ותלך בעקבות מצוות ההדרכה, אז הוא ידריך אותך פעם שנייה ושלישית וכל הדרכותיו ניתנות לך משולבות אחת בשנייה.

כמו נערי המערה שהדריך אותם שיהיו מאמינים, ושיהיו סבלניים כלפי אמונתם. הוא הדריך אותם לדרך ההצלה, הכין מצב שיאפשר להם להינצל. במשך שנים הוא היכה על אוזניהם: יתברך שמו אמר עליו: "אלו נערים, האמינו באללה והוספנו להם הדרכה".

מצפן אבוד

כשאתה נמצא באמצע מדבר חשוך, אתה לא תדע לאן לפנות. אי ידיעתך משמעותה המוות הבטוח, בעיקר אם אתה לא מצויד במזון ולא בשום דבר מועיל. פתאום, יש בך תחושה חזקה שמצווה עליך ללכת בכיוון מסוים. אתה לא קורא בכוכבים, ומצפנך אבד, וחבריך התרחקו ממך, ואתה מחליט ללכת באותו הכיוון. אתה רואה את הדיונות של המדבר זזות ממקום למקום, ולפתע עיניך רואות צל של אור. כן אלה הם חבריך, בשלב הסופי של החיים הם מחכים לך.

כעת ספר לי, מה חשת? מהי המשוואה לכך שראית את האור באותו רגע? למה הגיע? איך הוא היה כל כך חד? אללה ראה באותו הרגע את רעידות הפחד בליבך, ושמע את פעימות ליבך. הוא ראה שהמוות ישיג אותך בדמות צימאון, אז הוא שלח שביב של אור שבער בך כדי שתרגיש ותדע את הדרך ותגיע בשלום.

השאלה החשובה מבין כל הפרטים היא, מי זה שהדריך אותך ודאג לכך שנשמתיך החרדה תראה שביב של אור? אלוהינו, הוא המדריך, יתברך שמו. עין ההדרכה ראתה אותך, ואתה הגעת לחוף מבטחים.

וכשהגלים מכים באונניה שלך, הוא מצווה שבאותה שעה הרוח תהיה צפונית, כי בהיעדר רוחות אלה מפרשי האונייה שלך היו נקרעים. אלו רוחות שברא אותם אללה, יתברך שמו.

יוצא אבן תמימה מהבתים, ראשו מתמלא באפשרויות של פירוש הפסוק, הוא קורא בהקשרו הרבה פירושים, וזה לא עוזר לו וממשיך להתמהמה, מכסה את פניו בעפר ובוכה. "מוריי דוד וסולימאן, למדו אותי, הסבירו לי". מאמצי הנער מובילים אותו אל מותו, לולא עזרתו של אללה.

והוא הדריך.

הדרכתו לא ניתנת אר לבני אדם, אלא לכל מה שהוא ברא. אללה אמר: "אמר אלוהינו שנתן כל דבר לכל מי שברא והדריך אותם".

מוחמד ראתם נאבולסי מתאר חלק מאותן הדרכות ואומר: "דגי הסלמון מגיעים מהאוקיינוס האטלנטי אל הנהרות באמריקה, מטילים את ביציהם וחוזרים. לאחר חוזרות בוקעות הביצים והדגים הקטנים שוחים אל אימהותיהם. שוחים בים מאות ק"מ, לא מאבדים את הדרך- מי הדריך אותך בדרכם? הוא המדריך, יתברך שמו. איש אחד ראה קיפוד אוכל נחש מת, הולך אל צמח ואוכל ממנו, חוזר אל הנחש ואוכל ומשם אל הצמח ואוכל. רצה האיש לדעת מהו סודו של הצמח, עקר אותו, חזר הקיפוד לצמח ולא מצא אותו והמשיך ללכת עד שמת! מי זה שהדריך את הקיפוד אל אותו צמח שיש בו את הנוגדן של הסם הנמצא בגוף הנחש? הוא אללה תבורך מלכותו".

הזאב תוקף את הצבי, הצבי מסיט את ראשו ונועל בקרניו את צוואר הזאב- מי ידע אותו שבראשו סכין חדה? מי לימד אותו שבמעשה זה הוא ניצל? הוא אללה המדריך, יתברך שמו.

בימי ילדותי ראיתי את החתולה שלנו ובניה, שנולדו לא מזמן, זוחלים אל כיוונה כשהם עיוורים, נועצים את ראשיהם בבטנה, ממששים בפיהם עד שמגיעים אל השד שלה ומתחילים לינוק את החלב- מי לימד את היצורים, שאין להם שום ידע או ניסיון, שבמעשה שלהם הם יחיו ובלעדיו הם ימותו? הוא אללה המדריך, יתברך שמו.

הביצה

מהנפלאות בהדרכתיו היא השבת הברואים, והחזרת התועים, ופתיחת שערי החזרה בפני אלה שנשמתם קודרת. פלוני יוצא בחשיכת הלילה לכפור במלך המלכים, כשכל תחושותיו דוחפות אותו להיות סורר, רק שבא רגע שאללה מדריך את לבו לפני שיגיע אל הביצה, ופתאום כל חלומותיו השחורים נעלמים, וגל עצום מרעיד את עולמו, דברים מתעופפים סביבו. הוא מסתכל לכיוון אחר, זה לא הכיוון של הביצה, זה כיוון שנראה מבין צדדיו מגדל האור של המסגד, ומתחילה תקופה חדשה שמאירה עליו יחד עם אללה המדריך, יתברך שמו.

דף נייר!

אם ירצה בהדרכתך, הוא יחזיר אותך אליו אפילו באמצעות דף נייר הזרוק על האדמה! אדם אחד שמתנדנד בהליכתו ברחובות עירו כשהוא שתוי, ראה בעיניו הכבויות מהשפעת האלכוהול דף נייר זרוק הכתוב עליו שם אללה. לבו התכווץ מרוב עצב ואהבה, ואמר בעודו בוכה: "שמו של אללה על פני האדמה!!!". הוא נשא את הנייר והלך אל ביתו, ניקה אותו והתיז עליו בושם. הוא הלך לישון ושמע קול שאומר לו: "העלית את שמי ואת גאוותי ואני אעלה את שמך לגבהים". הוא מתעורר והדרכת אללה ממלאת את ליבו.

הוא נהפך מאדם שאין לו מטרה בחיים, לאחד הצדיקים המוכרים בהיסטוריה! אם אללה רוצה להדריך אותך, הוא יכול להשמיע לך קול שאומר לך: "בטח באללה והוא יגרום ללבך להתעורר".

אחד מתכנן במשך הרבה זמן להטיל בושה על בת דודו. הוא הולך אליה במטרה לנצל אותה. כמה רגעים לפני שהוא מתחיל בזממו הנפשע, הוא שומע אותה אומרת: "האמן באללה ושמור על זכותו של האחר". אז הוא כאילו מתעורר כולו בפחד, המשפט "האמן באללה" חיסל את כל תאוותיו הנפשעות.

חבל ההצלה

אתה שוכח והוא מזכיר לך, אתה נמצא בעולם החטאים והוא מעיר אותך. אתה נמצא באמצע הבית והוא מטהר אותך, אתה בתחתית הבאר והוא מושיט לך חבל. הוא מדריך אותך באהבה שממלאת את ליבך, מגן עליך מפחדים שפוגעים ביציבות שלך, מגן עליך ממחלה שמשפילה את גאוותך, או מצורך שסותם את אפך, או מעוני שמכופף את גבך. הוא עוזר לך לשוב אליו, לשוב אל הדרכים הנאורות, ועושה אותך מבאי המסגד. היית רחוק ממנו והדרכתו הייתה רחוקה ממך, אך הוא מדריך את ידיך אל החזקת הקוראן לאחר שנים רבות של ריחוק, ומרטיב את לשונך כדי שתוכל לקרוא בשמו, לאחר יציאת שירים חסרי ערך מלשונך!

אתה יוצא מביתך לכיוון המסגד, ודרכך משתנה אל כיוון מסגד אחר. בסיום התפילה אתה שומע מילה מאחד המטיפים, מילה אשר משנה את כל חיך, משנה את שיטתך ואת דרכך. העבד בעל הנשמה המחודדת מקבל את הדרכת אללה, יתברך שמו, ויודע שכל העולם נמצא תחת שליטתו של אללה. אללה ידריך את האדם בכל דבר שנמצא בעולמו, או שיטעה אותו חס וחלילה בכל דבר בעולמו.

אך אללה לא מטעה אלא את מי שנעל את ליבו ולא רצה להכיר באמת.

לכן, בלי הדרכתו של אללה אתה מאבד את חיך. האובדן המוזכר, שלא הלכנו בדרכו שלא הכרנו במסגד, ולא באללה הגדול, זה פשע גדול יותר מאובדננו במדבר. באובדן כזה אנו נהיה לזרים יותר מהעוף שאיבד את מסלול מעופו בעונת החורף, והשלג מחליט לבלוע את חלומותיו המתעופפים.

אללה! הדרך אותנו שלא נהיה תועים במדבר ושנגיע אליך! עשה שנכנס אל גן העדן שרוחבו כרוחב השמיים והארץ!

הסלחן

החטאים משחיתים את חיירך?

הם מדכאים את נשמתך?

טעמם של המים לא נקלט?

אין הנאה באוכל?

אתה בודד בחשכה ויומך משעמם?

הסלחן

אם חטאריך וטעויותריך עייפו אותך, וחשת שפסימיות מעכירה את חיירך, וחשיכה מכבה את השמחה בימריך ובלילותריך, ואתה לא נהנה בתפילותריך, דע לך שהגיע הזמן שתחזור אל עולם האנושות והסליחות, תוך הבנת המשמעות שבסליחות וזכירת שמו של אללה, "הסלחן".

אתה צריך לדעת את משמעות המילה "סליחה", ולדעת שאללה הוא הסלחן, ולדעת כמה אתה זקוק בכל תקופות חיירך לסליחתו.

הכלא

השפעת החטא על הנשמה גדולה יותר מהשפעת המחלה על הגוף. נשמתך כואבת בהשפעת הכפירה שלך? יכול להיות שגופך נהנה ברגע של כפירה, רק שנשמתך מתחננת לאללה.

דמיין לעצמך שאתה נמצא בכלא צר, אורך כל אחד מקירותיו הוא מטר אחד, מה רמת החניקה שאתה חש במקום נורא שכזה?

חטאריך הקיפו אותך וגורמים שנשמתך תיחנק?

אפילו בלי הגיהינום וגן העדן, החטאים הם הגיהינום והם העינויים הקשים. אך דע ששמו של אללה הוא "הסלחן", דע שהוא סולח לך על חטאריך, וכך כל חומות הכלא הצר נעלמות.

האם אתה יודע

כאשר אתה מזכיר את אללה, בקש את סליחתו.

אתה אפילו לא חייב לומר את המילים בקול רם, מספיק שתדמיין את זה או תאמר זאת בלבך: "אללה סלח לי".

אלו הן מילים יפות שאין יפות מהן. אם אמרת את המילים בכוונה טובה, כל פחדריך וחששותיך יתרחקו ממך. הרי אתה יודע שמקור כל אסון, כל דאגה, עצב, וכאב, הוא החטאים שלך!

"כל האסונות שפוגעים בכם הם מעשה ידיכם, והוא סולח לרבים מכם".

כאבים ודאגות רבים נפלו עלינו בגלל שאנו משקרים, מרמים, מקנאים, משפילים אנשים, לא מבצעים את תפקידנו ועושים חטאים. אנו הולכים ובוכים ומחפשים מישהו שילווה לנו כסף, בזמן שהמחסור בכסף נובע למעשה מהחטא שעשינו. אם היינו אומרים בהשפלה "תסלח לנו אלוהינו", לא היינו משפילים את עצמנו בפני הבריות. אנו מחפשים מישהו שנספר לו על הדוחק שאנו חשים בו, והפחד השולט בחיינו, והשינויים שאנו חשים בהם בנפשנו. אך כל מה שקרה לנו זה בגלל החטאים שעשינו, לכן אם היינו אומרים בלב חי, בלב כנוע: "אני מבקש את סליחתך אלוהינו", לא היינו מגיעים למצב זה.

בגידותיי?

מעולם לא נתגלו לעיני דברים ברורים ובהירים כמו שראיתי בעודי מדפדף בניירות המספרים על חייו של הנביא.

עומר אבן אלח'טאב היה מרחיק את המוסלמים מדתם. הוא היה מחזיק בידו החזקה את השוט ומצליף בו על גבי האנשים. כשהוא היה מתעייף, הוא היה מוריד את השוט ואומר: "אני משאיר אתכם כאן כתתי אדם".

המוסלמים האמינו שחמורו של עומר אבן אלח'טאב קרוב יותר לאסלאם מעומר עצמו, כי

עומר היה אויב האסלאם, וגם היה שונא את דת האסלאם. אך אללה הסלחן פתח את שערי החזרה בתשובה ואומר שב לדרכו של אללה. עומר הוא המפריד בין טוב לרע... אך מה עם השוטמים שהצליף בהם על גבי עבדיו ומשרתיו של אללה? כולם נעלמו, אללה סלח לו.

ח'אלד אבן אלזוליד עלה על ההר בקרב אוחוד, ובגללו נהרגים עבד אללה בן ג'ובייר וחבריו שהיו איתו על ההר. זוהי התבוסה הכי גדולה בהנהגתו של הנביא, עליו ברכת אללה והשלום. זוהי הסיבה שנביא אללה נפצע והיו חתכים בראשו וגם נפגעו פניו של נביאנו המכובד. זוהי הסיבה שפניו של הנביא, עליו ברכת אללה והשלום, מדממים. בעניין זה אמר נביאנו, עליו ברכת אללה והשלום: "כעס אללה ירד על אלה שגרמו לדימום בפניו של שליחו". אך לאחר מכן, ח'אלד חוזר בתשובה ומקבל את האסלאם, ואללה יסלח לו, ומוחק את כל חטאיו. מהיותו אשם בתבוסה של המוסלמים בקרב אוחוד, הוא הופך להיות החרב של אללה. אללה! גם סלח לו על הדם שנשפך, ועל כך שהוא שפך את דמו הטהור של הנביא. כל זה נעשה בזכות סליחתו של אללה!

אדם אחד בא אל שליח אללה, עליו ברכת אללה והשלום, כשליבו כואב מהחטאים שעשה. הוא אומר: "עשיתי במשך חיי את כל המעשים הרעים האפשריים, אך גם עשיתי מעשים טובים, הם מגיע לי שאזכה לסליחה?". אמר הנביא המבורך: "האם התאסלמת?". אמר: "אני עד שאין אלוה מלבד אללה, אשר אין שותף לו, ואתה הנביא של אללה". אמר: "אם כך, נטוש את החטאים ושמור על המעשים הטובים, וכל החטאים יהפכו למעשים טובים". אמר: "מה עם בגידותיי וחטאיי?". אמר: "גם הם יהפכו למעשים טובים".

האם שכחת?

למה אתה חושב שהחטא שלך הוא הגדול ביקום? שכחת שאללה הוא הסלחן? האם שכחת שהוא ישמח שאתה תחזור בתשובה?

הצדיקים ראו אישה מפוחדת, מחפשת את בנה, וברגע שראתה אותו חיבקה אותו ונישקה אותו מרוב אהבה, געגועים ופחד. הצדיקים התפלאו מגודל האהבה והשמחה, והנביא, עליו

ברכת אללה והשלום, אמר: "שמחתו של אללה גדולה יותר מחזרת עבדו בתשובה משמחתה של האם בילדה".

למה אתה מחכה?

אמור עכשיו: "אללה, סלח לי". אמור את המילים בליבך, בנשמה שלך ובלשון שלך. גם אם אתה מדמיין שאי אפשר למחול על חטאיך, אמור זאת. צעק "סלח לי אללה!"

אבו סופיאן בן חרב, סופיאן בן אומיה, עכרמה בן אבי ג'הל, עמרו בן אלעאס והרבה אחרים- חטאיהם היו: כפירה באללה, מלחמה בדת והריגת הצדיקים, ועם זאת, אללה סלח להם והם הפכו לחבורת הצדיקים!

אתה יודע מהי משמעות המילה "צדיקים"? הם הנעלים מבני האנוש אחרי הנביאים!

ראה מה עשתה סליחתו של אללה בעכרמה או בסופיאן או באחרים, היא שינתה אותם מאנשים הרוצחים את הצדיקים והפכה אותם לצדיקים נעלים בעצמם!

החטאים גורמים לכך שנפשך תכאב, ומחשבותיך יהיו שחורות, ומילותיך רועדות. בקש את הסליחה של אללה, ותראה את כל הכאב והדאגות והשחור נשרפים.

גמול טוב

אללה סולח למי שמבקש את סליחתו וסולח למי שחוזר בתשובה: "אלה, שלאחר מכן, חזרו בתשובה ונהיו ישרים, אללה הוא הסלחן והרחמן".

וסולח במעשים טובים: "מעשים טובים מרחיקים מעשים רעים".

וסולח בסבל: "הסבל נשאר מנת חלקו של המאמין גם בבנו ובכספו עד שהוא פוגש את אללה וחטאיו נמחקים".

יודע אתה במה אתה צריך להרבות בחיים? המשך להזכיר את שמו, זוהי הסליחה!

אמר נביאנו, עליו ברכת אללה והשלום: "גמול טוב יש למי שפוגש את אללה נקי מחטאים".

ביום הדין תפתח את ספרך ותאמר "אללה נענה לבקשות הסליחה והוא סלח לי".

יש לבקש ממנו את הסליחה לא רק אחרי שעושים את החטא, אלא גם בזמן הנאמנות. הרי אתה אומר אחרי התפילה: "סלח לי אללה, סלח לי אללה, סלח לי אללה".

גם נאמנותך לאללה אינה מושלמת כל עוד לא תגיד את המילים.

אל תתיאשו

הסלחן קרא לעצמו בשם זה כי בלי סליחתו אתה נשרף, אתה תמשיך לבכות ותחוש בחנק אמת.

אם אתה חושב שחטאך גדול יותר, והשיח' שביקשת את עצתו לא יודע את הפרטים השחורים של החטא, והוא ענה לשאלה אחרת ששאלת; הקשב לאללה שמכיר כל חטא שעושים עבדיו מאז בריאת אדם ועד סוף העולם. מכיר את כל פרטי החטאים והרע בהם. "אמור: 'הוי עבדיי! אלה אשר שיקעו את עצמם בחטאים, אל לכם להתיאש מרחמי אללה. אכן אללה מוחל על כל החטאים. אכן הוא סלחן ורחום".

האם הסתיימו חשדותיכם? מי שאמר את המילים יודע, שביום שקראנו את הקוראן, שתעשה את החטאים ביום מן הימים, ואמר לך "כי הוא סולח על כל החטאים". סליחת אללה ועוצמתה יותר גדולות יותר מחטאיך. העיקר שלפני שתבקש את סליחתו תתרחק מהחטאים, שתפסיק: "הפסיקו לעשות חטאים, אללה הוא הסלחן הרחום".

איך תאמר: "סלח לי על חטאיי" כשאתה רחוק מחטאים? איך אתה מוחק את חטאיך וחוזר לכתוב אותם מחדש? הפסק. אמור: "סלח לי אללה" מכל ליבך, ושערי השמיים יפתחו בפניך.

הרצון העצום

אללה ציווה שיהיו ברשותך הרבה דברים. הוא ציווה על קיומך ואתה קיים, הוא ציווה שתהיה בריא והנה אתה בריא בלי מחלות. הוא ציווה שתהיה חכם, ואתה אכן חכם ומבין את מה שאתה קורא ושומע. אתה יודע מה הרצון העצום ביותר של אללה? הרצון שלו לסלוח לך!

"אללה השולט בשמיים ובארץ, סולח למי שהוא רוצה ומעניש את מי שהוא רוצה, הוא הסלחן הרחום". רצונו העצום מזכה אותך בכניסה לגן עדן וזאת בזכות רחמיו של הרחום יתברך שמו. לא יפגעו המחלות במי שאללה סולח להם. והחיוך יישאר על פניהם. לא תדמע עיניהם של אלה שאללה סולח להם, והם לא מתייאשים כי רוחו של אללה תגיע אליהם. אללה סולח לאלו שכספם אזל, אם רק ירכינו את ראשם.

שים את הדאגות, הכאבים והמחלות בצד. אלה שאללה לא סלח להם לא יכולים לישון שינה ערבה, כי מפחדים הם שימותו בשנתם. ומה יקרה אם אכן ימותו? עם כל החטאים, הם עושים מהמוות רוח רפאים מפחידה.

קרא והרגש: "מי שעושה חטא ועושק את עצמו, יבקש את סליחתו של אללה, והוא יסלח לו. הוא הסלחן הרחום". אתה מתגעגע לאללה הסלחן והרחום? אז בקש את סליחתו!

הדבר היפה ביותר

הסלחן יודע שחטאים ישבשו את חייך, וידכאו את נשמתך, ושהמים שאתה שותה יהיו ללא טעם, ושתאבד את ההנאה והטעם במה שאתה אוכל, ותרגיש לבד בחשיכה, ותחוש מיאוס ביומך, ויתעוררו בלבך חשדות בחבריך, ושנתך תהפוך למחנק, ובהיותך לבד תזיל דמעות ותבכה. אך הוא אומר לך: "תחזור בתשובה ותבקש את סליחתו של אללה!". בקשת סליחה מאללה היא הדבר היפה ביותר שאפשר לעשות. לא נמאס לכם מהצרות שבאות אליכם אחת אחרי השנייה? אתם לא מתגעגעים אל החיוך היוצא מהלב? למה שלא תבקשו את סליחתו של אללה?

הסלחן תמיד סולח בנדיבותו הרבה. הוא סולח על מעשים שבני אדם לא סולחים עליהם, ומדהים אתכם בסליחתו! בין תפילה ותפילה הוא סולח, בין חג' לחג', בין רמדאן לרמדאן. אם רק תתרחק מחטאים, תזכה לסליחות, סליחות, ועוד סליחות.

דמיין לעצמך: אתה מתפלל את תפילת הבוקר, הולך אל מקום עבודתך, ואתה חוצה את כל הגבולות בחטאיך. אז אתה עושה רחצה לקראת תפילת הצהריים, מתפלל את התפילה במלואה ואומר בסופה: "עליכם השלום וברכות אללה", ואז כל חטאיך נמחקים. מה היינו עושים לולא סליחתו של אללה?

אללה סולח בנדיבותו!

צום של יום אחד בשנה מכפר על כל חטאיך. אתה אומר "יתברך אללה ויתברך שמו" מאה פעמים, וחטאים שעשית במשך שבעים שנה נמחקים. יש יותר נדיבות מזה?

הוא סולח על דברים שאנשים לא סולחים: הוא סולח לפרוצה שכל חייה חטאה, אך ורק בגלל שהיא נתנה מעט מים לכלב צמא.

אלה שהיו בקרב בדר, הסתכל אללה עליהם ואמר: "עשו כל מה שאתם רוצים, אני סולח לכם. כל החטאים שעשיתם או שתעשו, אני סולח עליהם". מי שהסתכל עליהם אללה במתקפת בדר הם בין השאר חארתה בן סראקה, צעיר שהצטרף אליהם למלחמה בתור עוזר, לא בתור לוחם. הוא שירת בנקודת תצפית, הרחק ממקום המערכה. הוא בא אל מעיין מים כשברצונו לשתות, וכידון תועה פגע בו והרג אותו. כשחזר הנביא, עליו ברכת אללה והשלום, פגש את אמו של חארתה והיא אמרה לו: "נביא אלוהינו, אמור לי, אם חארתה נמצא בגן עדן אוכל לסבול זאת, ואם הוא נמצא במקום אחר, אמשיך לבכות למענו". אמר הנביא, עליו ברכת אללה והשלום "הוא מאנשי גן העדן, הוא נמצא בדרגות הגבוהות של גן העדן".

אמר אבן כת'יר, בעודו מזכיר את המעשים הנאצלים של מי שהיו במערכה של בדר: "מי שלא היה בשדה המלחמה ולא השתתף בלוחמה, רק שעמד בעמדת תצפית רחוקה, וכידון

פגע בו כשהוא שותה מהמעיין, הוא הגיע אל הדרגה הנעלה בגן עדן. אז מה תאמר על אלו שהשתתפו בלחימה?".

לעולם לא

כעת, מתחילה תקופה חדשה עם שמו של אלוהינו הסלחן, בה נשמח שהוא סולח לנו, ונמהר לבקש את סליחתו ולעשות את כל אשר הוא מצווה.

"אם אוהבים אתם את אללה, אז היצמדו לדרכי! אז יאהבכם אללה ויסלח לכם על חטאיכם. אכן אללה סולח ורחום".

אללה! מחל על חטאינו, הקטנים בהם והגדולים, ועשה מאתנו מבקשי סליחתך העצומה.

הקרוב

פעם אחת, חבר שביקר אותי במעונות הסטודנטים אמר לי בדיוק לפני שהוא יצא, "רשום בדף זה דבר מה שאוכל לקרוא בחזרתי אל חדרי".

כתבתי לו: "עכשיו הוא רואה אותך". לאחר מכן הוא סיפר לי שהוא נדהם כשקרא את המשפט.

הקרוב

מרגיש שאתה לבד? לא ציפית שחברך הקרוב יפעל כך? האם מרגיש אתה שיש מעטה בינך לבין האנשים ושארף אחד לא מבין אותך כמו קודם? האם נשמתך מתגעגעת אל אדם יקר שתספר לו על מכאוביך?

מה דעתך שתשכח את היקר ואת החבר, ותפנה לזה שעיניו לא נעצמות אם ביקשת את עזרתו? אללה קרוב אליך יותר מהעורקים שלך, הוא יביא לך את החברות והאושר.

אחד משמותיו העצומים והיפים ביותר, אשר כולו הדר ואושר הוא שמו "הקרוב".

הבט בשם זה וחוש במשמעות שלו, וטעם את קריאתו אליך כשאתה נמצא לבדך.

הוי אללה

הוא רוצה שתדע שגם כאשר הוא נמצא מעל כס מלכותו, הוא יותר קרוב אליך מווריד החיים. הוא שומע את מילותיך, רואה את מעשיך, ג הוא יודע הכל.

הנביא, עליו ברכת אללה והשלום, נכנס למסגד, ראה את חבריו המכובדים מתפללים לאללה בקולות גבוהים, ואמר: "תירגעו, אתם לא מתפללים אל נעדר או חירש, אתם מתפללים אל מי שקרוב אליכם ושומע אתכם".

בסיום התפילה, כשרואים את התשובה, מבינים שהוא קרוב אליכם יותר ממה שהשכל יכול לדמיין.

אם אבדה למישהו בהמה, הוא הולך כולו מבולבל. רואה אותו אדם מאמין ושואל אותו "מה קרה", אז הוא עונה לו "אבדה לי בהמה"

אז קם על רגליו המאמין ואומר "אללה, לא אצעד צעד אחד עד שתוחזר אליו בהמתו", ומיד רואים את הבהמה בקצה הדרך.

למענך

סיפר לי מכר שהוא נכנס אל המסגד ושאריות מים מהרחצה נשארו באוזניו. הוא הלך ונעמד בשורה הראשונה מול המזגן, והאוויר הקר נכנס לאוזנו בעקבות המים. לאחר שעה, הוא חש כאבים באוזנו. שפתיו לא נעו, אך הוא רק אמר בלבו: "הוי אללה, עשיתי זאת למענך", ובלי שום הקדמות, הכאב נעלם!

כשאתה סוגד על האדמה, אתה קרוב אליו יותר, אז שבח אותו ושערי השמיים יפתחו, והוא, אללה, ישמע אותך. אל תחשוב שהוא רחוק, הוא יודע הכל.

קול זחילתה של הנמלה

הוא קרוב אל הברואים שהוא ברא, רואה אותם ומגן עליהם. איך ישלוט על מה שהוא ברא אם לא יהיה קרוב אליו? איך יהיה אלוהינו אם לא יהיה קרוב אלינו? קרבתו, יתברך שמו, היא קרבה של ידע, הקשבה, ראייה, לא קרבה של אינטרס, כי העליון רחוק מקרבה זו.

בשליש האחרון של הלילה הוא מתקרב אל השמיים שהתחתונים ואומר: "היש מי שיבקש ממני כדי שאתן לו? יש מי שיתפלל אליי ואענה לו? יש מי שיבקש את סליחתי ואסלח לו?".

בקרבנו הוא שומע את קול זחילתה של הנמלה השחורה בחשיכת הלילה.

אללה אומר: "יודע הוא על כל עלה שנופל". דמיון את מספרם של העצים, וגם את מספר העלים שעליהם. דמיון את העלים מתפזרים בעונת הסתיו. על כולם הוא יודע: הוא יודע את צורתם, את מספרם וכל מה שקשור אליהם!

אישה מתווכחת עם בעלה, ועאישה, שאללה יתרצה ממנה, שנמצאת בקצה של הבית אומרת שהיא שומעת מילים ומילים אחרות נעלמו מאוזניה. לאחר הוויכוח, יורד גבריאל

מהשמיים אל מוחמד, עליו ברכת אללה והשלום: "אללה שומע את הוויכוח בין האישה ובעלה, היא מתלוננת בפני אללה, אללה שום את הדו שיח ביניכם, הוא השומע והרואה".

הוי אללה, כמה אתה קרוב אלינו, יודע עלינו ושומע ורואה אותנו.

ברגע זה הוא רואה אותך.

הושט את ידך. הוא רואה אותה. חייב אתה להאמין.

חברי אמר לי בצאתו מחדרי, לאחר שביקר בחדרי שבמעונות האוניברסיטה: "רשום מילה אחת על נייר זה שאקרא אותה בחזרתי אל חדרי". כתבתי את המילה: "הוא רואה אותך". אמר לאחר מכן שהוא נדהם כאשר קרא את המילה.

קרבתו מפחידה אותך, חייבת להפחיד אותך. קרבתו היא שלוה בשבילך, חייב להטיל עליך שלוה. קרבתו היא חום, היא חייבת לחמם אותך. קרבתו תעשה ממך גיבור ואמיץ לב.

שמע את משה, עליו השלום, שפחד ללכת אל פרה, ואללה הרגיע אותו ואמר לו: "אני איתך שומע ורואה". כשאללה אתכם, אל תפחדו מפרעה, היו גיבורים ואמיצי לב.

ובמה שכתוב בספרי הדת: לאללה שתי נתינות; אחת ניתנת לבית מרעיו, והיא מיוחדת באהבה, ניצחון והצלחה, ונתינה כללית שניתנת לכל מי שברא, שהיא כולה ידע, שמיעה, ראייה ושמירה.

הנתינה שלו למשה ואהרון היא נתינה מיוחדת שמשמעותה הצלחה וניצחון. כל מעשיהם של משה ואהרון היו לצוות בעשיית מעשים טובים ולהימנע ממעשה חטאים. לכן מי שמצווה על דרכי הישר ומונע את החטאים, תגלה שיש לו את הכוח והאומץ וההצלחה, ואתה תהיה בטוח ששומרת עליך ומקיפה אותך קרבתו של אללה.

"הוא הצופה בך בקומך לתפילה ובהיותך במצבי התפילה בין הסוגדים"

מה ערכה של השלוה שאתה חש בה כשאתה אומר: "אללה גדול", מתפלל לאללה. ומודיע לך אללה שגמולך במעשים הוא חלום מיוחד, כי הוא, יתברך שמו, רואה את כל אשר ברא, מי שקם ומי שאינו קם. וזה אומר שהמתפלל לאללה הוא מראה מיוחד ולא כללי; מראה שכולו אהבה, מענה וסליחה.

על זה נאמר ב"צחיח אלבוכרי": אמר הנביא, עליו ברכת אללה והשלום: "הוא הרשה לנביא בעל הקול היפה שישיר את פסוקי הקוראן, והבטיח להקשיב".

אבן כת'יר אומר: "משמעות הדבר שאללה לא יקשיב לדבר כמו שהוא הקשיב לנביא שקורא את הקוראן בקול רם ומיטיב לעשות זאת. כשהנביאים קוראים נשמעת בקולם היראה מאללה, ודמות הבריאה המושלמת, וזו הכוונה למה שנאמר והוא, יתברך שמו, שומע את קולות עבדיו, הטוב והרע מבינם.

כמו שאמרה עאישה, שאללה יתרצה ממנה: 'יתברך זה אשר שומע את כל כולם'.

רק ששמיעתו של קול עבדיו המאמינים היא העצומה ביותר, כמו שאמר אללה: "בכל מצב שתהיו ובכל מצב בו אתם קוראים את פסוקי הקוראן, וכל מעשה שתעשו, אנחנו עדים לכך". שמיעתו לקולם של הנביאים בקוראם את הקוראן עצומה יותר.

אם נפלו עליך פחדים, חיך וזכור כמה אללה קרוב אליך, הוא קרוב אליך יותר מכל הפחדים שלך.

אם תקפו אותך הצרות, התפלל! בכוח המחשבה שלך שהוא קרוב אליך, קרוב אליך יותר מעורק החיים. אחדים מהמטיפים זוכרים מעשה שקרה לפני זמן רב: אחד נסע במדבר ופתאום נתקל בשודד אוחז בחרב ומתכוון להרוג אותו. אמר לו: "קח את כספי". אמר: "לא, קודם אהרוג אותך ואחר כך אקח את כספך". הוא ביקש את רשותו להתפלל שתי רכעות, והוא הרשה לו. אמר: "שכחתי את הכתוב בקוראן ולא זכרתי מלבד: 'הוא הנענה אל

המאולץ, אם יתפלל למענו ויתגלה הרוע'. רק סיימתי את התפילה וראיתי פרש מגיע מכה
בחרבו את השודד ומעיף את ראשו".

יתברך שמך!

הוא הקרוב, רק בטא בשפתיך את שמו, ולקול שלך נפתחים שערי שמיים. בהיותו של יונה,
עליו השלום, בבטן הלוויתן הוא היה קורא: אין אלוה מלבדך, יתברך שמך, אני נמנה עם
העושקים". קולו החלש המגיע משלוש החשכות עובר דרך החלל והמלאכים בשמיים
שומעים את הקול ויאמרו לאלוהם, יתברך שמו: "קול מוכר, ממקור בלתי ידוע!".

אמר אללה במשפטו המקודש: "מי שהזכיר לי את עצמו, הזכרתי לו את עצמי, ומי שהזכיר
לי באנושות, הזכרתי לו באנושות טובה יותר". כי הוא קרוב.

רק אמור "אללה" ושתשובתו שהוא מזכיר את שמך! תאר לך שברגע זה מבטא את שמך
ואומר: "פלוני בן פלוני ביטא את שמי". לעולם אין ערך, אינו שווה לתקוותנו זו. קרבתו אותו
גוברת, כל עוד שאתה חוזר בתשובה ומכבד אותו, תהיה קרוב אליו.

אומר בדבריו המקודשים: "אם יתקרב אל"י מרחק של אמה, יתקרב אליו מרחק של זרוע;
ואם יתקרב אל"י במרחק של זרוע, אתקרב אליו באורך כל היד!".

ככל שהתקרבת אליו בכבוד אליו, בא בעקבותיו התקרבותו אליך, כשהוא נותן לך במתנה
מעשים טובים, חסדים, מתנות ומענקים.

הגעת אליו

משמעות ההתקרבות שלך אליו, היא שהוא יראה לך את כל אשר מתרחש סביבך. הוא מזכיר לך:

ראה את חכמתו בבריאת הברואים. ראה את חכמתו בהרמת השמיים מעלה ללא תמיכות. ראה את חכמתו בהצמחת העצים והורדת הגשם. ראה את חכמתו בהרים הנישאים.

ראה שהוא יכול להעניש אותך ולהנחית עליך הרי געש, רעידות אדמה ואסונות.

ראית משהו באמצעות עיניך? זה יזכיר לך שאללה, יתברך שמו, רואה את הכל. ואם שמעת לחשים בחשכת הלילה, יזכיר לך שהוא, יתברך שמו, שומע את הכל. ואם ידעת משהו מנסתרות המדע, זה יזכיר לך שהוא, יתברך שמו, יודע את הכל.

בכל דבר יש אות וסימן שמראה לך שהוא האחד והיחיד.

פעם אחת ישבתי עם קבוצת ילדים, סיפרתי להם על מה שברא אללה, אחד מהם אמר: "ככל שתחשוב על מה שהוא ברא כך תתקרב אליו יותר".

עצרתי, כולי תדהמה, הרגשתי שהילד הזה מבין את משמעות המילים יותר מאתנו, וחייב אני להקשיב לו יותר מאשר שהוא יקשיב לי!

בקרוב, כשתרצה להתקרב אליו, תצטרך לזכור אות או סימן שיעזור לך להרגיש בקרבתו, ואז רגיש שהוא רואה אותך. הוי אללה.

"אם שואלים עליי עבדי אללה אמור שאני קרוב".

כל פעם ששואלים אותך על אללה הדבר הראשון שתאמר זה שהוא קרוב אליך. הנפשות מתרגלות לאט לאט לאי מוכנות להתפלל לאללה רחוק אשר לא ישמע את תפילתם ולא יראה את צרכיהם. החשוב בכל התכונות שאתה תזכיר זה שאללה קרוב אליך, כך לימד אותך אללה לעשות כשאתה מכריז שהוא קיים.

יותר מזה, הקרבה אליו גורמת לך לחוש אהבה כלפיו, ונותנת בך שלוה, ומעוררת בך יראה כלפיו. הוא גורם לך שתתמכר לבקשת המחילה ולחזרה בתשובה.

מגיע לו שתבקש את סליחתו, מפני שבקרבתו אליך הוא מכיר את כל בגידותיך וחטאיך. מצד שני הוא קרוב באופן כזה שיברך על תחנוניך וחזרתך בתשובה. אך הוא לא יסלח לך עד שישמע את בקשתך. הוא לא יסלח אלא כאשר ידע כי אתה מבקש את סליחתו. הוא הקרוב הנענה על צרכיך.

אללה

אללה.

לאחר המסע במחשבות על שמו של אללה הנכבד, אתפלל לאללה שנהיה בין הקרובים אליו ונעשה כפי שמכתיבות לנו משמעויות שמו המפואר. אנו רוצים להיפטר מהנחיתות והפחד ולבקש ניצחון מאללה.

אלוהינו, אתה קרוב למי שמתפלל אליך ופונה אליך. עשה אותנו קרובים לרחמיך והדרכתך. עשה שנחוש שלוה בקרבתך, והרחק עייפות ואסונות מנשמתנו, והכנס אותנו אל גן העדן המובטח.

אחרית דבר

כבר הכרת דבר מה על חלק משמותיו. אך תצטרך עוד. תצטרך ששמותיו יהיו פסגת חיך. והדרכת לבך. והאור של ימיך.

אני מבקש: אם ספרי זה הפחית ממכאוביך. או שהעלה חיוך על פנייך, או ששיפר את מצבך, אל תשכח את מי שחיבר את הספר, את מי שהועיל לו, ומי שעזר לו, וגם את הוריהם ואת כל המוסלמים, זכור אותם בתפילותיך.

השלום והברכה על אדוננו, הנביא מוחמד עליו השלום.